Pas på luskebuksene på Borgen! advarer bagsidens elektro-pedel Anders Kjærulff. De snager.

ny klumme side 20

V-borgmestre vil gøre op med omstridt sommerhus-regel - men partitoppen siger nej.

nyheder side 3

Politikeres fokus på mønsterbrydere har skadet solidariteten, mener tidligere SFI-forskningsleder.

interview side 13

kommunen

politik fra rødderne | mandag 20. april 2015 · nr 11 · 58. årgang

ILLUSTRATION JENZ KOUDAHL

Alternativet er landets mindst sympatiske parti

Vælgernes dom er klar, når de skal give karakter for deres sympati med de politiske partier. På en skala fra nul til ti får Alternativet kun 2,4 i snit, viser meningsmåling.

vælgertække

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Sympati-meldinger var der masser af, da Uffe Elbæk i efteråret 2012 trak sig som radikal kulturminister. Men når det handler om hans nye politiske parti, Alternativet, er det småt med sympatien, viser en meningsmåling, som A&B Analyse har foretaget for *Kommunen*.

Med en gennemsnitskarakter på 2,4 peger danskerne på, at Alternativet er det mindst sympatiske af de ni partier i Folketinget.

- De er et nyt parti, som ikke særlig mange kender til. De har ikke politik på alle hylder endnu, og så er der en vis tendens til, at mindre partier scorer lavere, simpelthen fordi de har færre tilhængere, fortæller valgforsker og professor Rune Stubager fra Aarhus Universitet.

Han har som en del af Valgprojektet lavet en lignende måling ved det seneste folketingsvalg. Og ligesom i hans undersøgelse får de nye og mindre partier lavere karakterer end de store gamle.

- Partier, som af den ene eller anden grund opfattes som ekstreme, får tit en lav score af dem, som placerer sig på den modsatte fløj. I det her tilfælde kan vi se, at blå blok for eksempel giver meget lav score til Enhedslisten og Alternativet, siger valgforskeren.

Det er især Venstres og Dansk Folkepartis vælgere, der har det svært med Uffe Elbæks alternative projekt. Blandt dem giver hver anden partiet sympati-karakteren nul. Og det skyldes nok primært, at de ikke er med på store samfundsomvæltninger, mener ordfører for iværksætteri Rasmus Nordqvist (Å).

- Alternativet er ikke noget politisk supermarked. Vi er en specialbutik, som vil have en seriøs bæredygtig omstilling og skabe forandringer i samfundet. Det er klart, at det ikke er alle, der vil med på den vogn, for forandring er aldrig let, siger han.

Læs mere side 8-11

■ Jubilerende S-formand har ført partiet hjem ■ Konservative smider nazikortet ■ Pia Kjærsgaard utilfreds med debattonen ■ Dukkepartiet tog fusen på medier og politikere ■ Dansk turismevækst langt under EU-niveau

■ **10 år med Helle**. Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt kunne sidste søndag fejre sit 10-års-jubilæum. Udover lovprisninger fra partifæller og politiske kolleger fik statsministeren også en gave fra DF's formand Kristian Thulesen Dahl, der havde købt en aktie i Goldman Sachs til kvinden, der nær mistede regeringsmagten ved at sælge store dele af Dong til den amerikanske investeringsbank.

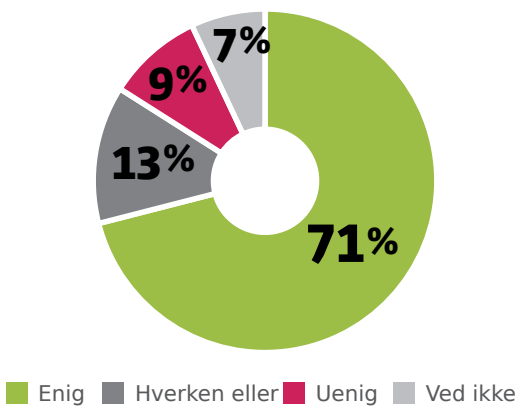
BT fejrede dagen med at offentliggøre en ny Gallupmåling, der viser, at blot 24 procent af danskerne tror, Helle Thorning kan genvinde regeringsmagten, samt at hendes personlige karaktergennemsnit på en skala fra 1-5 har ligget på 3,1 i hendes ti år i spidsen for partiet. Det er det næstsvageste resultat blandt de seneste seks S-formænd. Selv fejrede Helle Thorning dagen ved at konkludere, at hun synes, at hun "har ført partiet hjem, hvor vi skal være".

■ **Naziislamisme**. Mange troede, det var satire, og andre nøjedes bare med at græmme sig, da De Konservative delte vandene ved at omfavne Naser Khaders ord naziislamisme, der nu pryder partiets storstilede reklamekampagne. Når partiet vælger at spille nazikortet i islamdebatten, skyldes det de væsentlige ligheder, de ser.

- De har hadet til Vesten og hadet til jøderne til fælles. Islamisterne bruger samme argumentation for deres jødehad, som nazisterne gjorde - de stempler dem som undermennesker og ødelægger kulturelle genstande, fordi de betragtes som onde, lyder det fra K-formand Søren Pape til JP.

■ **DF klager over debattonen**. Pia Kjærsgaard synes, at tonen i dansk politik er for hård, og at Socialdemokraterne er for hårde mod Dansk Folkeparti.

Det er vigtigt, at et nyt dagpengesystem gør det lettere at genoptjene retten til dagpenge

Kilde: Epinion for LO og FTF. 1.219 har deltaget i undersøgelsen i perioden 20. marts til 2. april.

Den Europæiske Centralbanks direktør Mario Draghi blev onsdag overfaldet af en aktivist, der under et pressemøde kastede konfetti og dokumenter udover den tydeligt skræmte og overraskede direktør. - Stop ECB's diktatur, lød det fra den unge kvinde, der tilsyneladende kom fra Blockupy-bevægelsen, der protesterer kraftigt mod ECB's kurs overfor Grækenland og andre kriseramte lande.

Foto: AP/Michael Probst/Polfoto

- Det er ikke god tone, når man bliver personligt nedladende. Og det sker. Nu har jeg været med i mange år, og det har ændret sig i den forkerte retning, siger DF's nuværende værdiordfører til Ekstra Bladet. Men kritiken preller af på Socialdemokraternes politiske ordfører Maja Panduro, der mener, at Pia Kjærsgaard selv udviser et dårligt eksempel. På sin Facebook-side udlodder Maja Panduro nu en påskeøl til den, der kan huske det værste citat fra Pia Kjærsgaard, og lægger selv ud med eksempler på, at den tidligere DF-formand har brugt ord som 'tosset kælling' samt kaldt statsministeren for dum og naiv.

■ **Politisk (dukke)teater**. I ugens løb kunne Dukkepartiet meddele, at de kun mangler 2000 vælgererklæringer for at have samlet nok sammen til at stille op til folketingsvalget. Udmeldingen, der hurtigt fik flere folketingspolitikere og kommentatorer til at gøre sig morsomme, skeptiske og ligefrem kritiske på partiets bekostning, var dog en nødløgn. Det afslørede medstifter Kasper Gevaldig senere, da han ikke længere kunne holde masken. Det politiske stunt fik derefter politikere, primært fra højrefløjen, til at rase af forargelse over metoderne og det faktum, at foretagendet modtager kunststøtte, og Pia Kjærsgaard glemte sågar for en stund alt om god tone og kaldte Dukkepartiet for 'paphjerner', der er 'helt til grin'.

Hos Statens Kunstfond afviser man kritikken: - Med Dukkepartiets forestilling har vi teater, der foregår på den politiske arena. Det er en del af en fiktion og et manuskript, og det er som sådan, at Kunstfonden støtter dem. Det er ikke et politisk projekt, men et kunstprojekt, siger Mikael Fock, der er medlem af projektstøtteudvalget for scenekunst under Statens Kunstfond, til TV2.

Søren Espersen
@espersendf

Turisterne svigter Danmark... Tror, det skyldes, at vi har afskaffet grænsekontrollen....

■ **Turister svigter os**. Danmark er et af de europæiske lande, der har klaret sig allerdårligst i konkurrencen om at få udenlandske turister til at overnatte i de seneste 10 år. Det viser en ny Momentum-kortlægning af turismen i Europa. Mens Europa som helhed har oplevet en vækst på 25 procent siden 2004, har væksten i Danmark været på beskedne 4 procent. Især de tyske børnefamilier har droppet Danmark, lyder konklusionen, der også giver lavere priser på langdistancerejser skylden. Lande som Tyrkiet og Tyskland har oplevet store stigninger på henholdsvis 51 procent og 40 procent, og Danmark overgås også af nordiske lande som Finland, Sverige og Norge med stigninger på henholdsvis 23, 21 og 9 procent.

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretærer: Johan Seidenfaden, Eva Aagaard

Journalister: Peter Christian Nielsen, Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Kirsten Laursen, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg:
Anne Riemenschneider, Hanne Korvig, Pernille Kristensen, Katrine Padkær Jonsson, Sigrid Pedersen, Mathilde Høi Justesen

Abonnement:
Anne Riemenschneider
adm@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401

Tryk:
JYPA/OTM

Oplag: Kontrolleret oplag: 3.124 ekspl. (1.7.2010 – 30.6.2011)

Læsertal: 2. kvartal + 2. halvår 2014 ifølge Index Danmark/Gallup: 32.000

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA
DKNYT

- Når danskerne kan købe hus andre steder, skal udlændinge også have lov til at købe hus i Danmark, lyder det fra Lene Kjelgaard Jensen, borgmester i Thisted (V), der modsat kollegerne på Christiansborg mener, at sommerhusreglen bør sløjfes.
Foto: Polfoto

Sommerhusreglen

▶ **Erhvervelsesloven fra** 1959 bestemte, at personer uden bopæl i Danmark kun med justitsministerens meget sjældne tilladelse kunne købe en fritidsbolig.

▶ **Reglen blev** modstræbende accepteret af Bruxelles, da Danmark i 1972 trådte ind i det daværende EF, og igen ved Maastricht-traktaten i 1992. Malta har en lignende særregel.

▶ **Baggrunden for** reglen var frygten for, at især tyskere ville tromle ind i landet med stærke D-mark, der let kunne overtrumfe danske kroner, når kystnære sommerhuse blev sat til salg fra Gedser til Skagen.

Venstre-borgmestre og partitop strides om sommerhusregel

Flere Venstre-borgmestre vil afskaffe sommerhusreglen, der i stigende grad tilsidesættes af dispensationer. Venstre på Christiansborg siger pænt nej tak.

feriehuse

Af Peter Christian Nielsen
peter@kommunen.dk

Skagen har med kyst til næsten alle sider i over 100 år været et yndet feriested for danskere med trang til sommerhusidyl. Gennem de senere år er det dog ikke kun danskere, der køber sig til fast ejendom i det nordjyske. Nicklas Lind Pedersen, medejer af Home i Skagen, fortæller, at især nordmænd er hyppigere gæster i butikken.

- Vi solgte vel en seks-syv sommerhuse til nordmænd sidste år, siger han.

De norske boligkøb muliggøres ved, at Justitsministeriet kan give dispensation fra den såkaldte sommerhusregel. Og dispensationerne bliver flere og flere. Således fik 263 udlændinge ifølge Justitsministeriet i 2014 dispensation til at købe sekundær bolig i Danmark, heraf 188 nordmænd. Til sammenligning fik 68 udlændinge lov til at købe fritidshus i Danmark i 2010.

Nu vil flere Venstre-borgmestre fra vandkantskommuner have moderpartiet til at tage et opgør med sommerhusreglen, der er en dansk særregel i EU-sammenhæng.

- Jeg er nok af den holdning, at vi ikke skal have den særregel. Når danskere kan købe hus andre steder, så skal udlændinge også kunne købe hus i Danmark, siger Lene Kjelgaard Jensen, borgmester i Thisted (V).

Mikael Klitgaard, Venstre-borgmester i Brønderslev ser også gerne sommerhusreglen afskaffet:

- Jeg synes ikke, at det gør noget at udlændinge køber hus i Danmark, så længe folk kan klare sig selv. Vi ser også gerne, at man kan omdanne helårshuse til fritidsboliger, så de også kan sælges til udlændinge.

- Jeg vil gerne opfordre Folketinget og mit eget parti til at kigge på sommerhusreglen. Vi har haft rigtig megen gavn af, at nordmænd har købt sommerhuse i vores område.

Slingrekurs

I 2013 sagde Venstres politiske ordfører Inger Støjberg til avisen JydskeVestkysten, at Venstre ville overveje at tage et opgør med sommerhusreglen:

- I erkendelse af, at samfundet har flyttet sig, mener jeg, at vi skal kigge på, om tiden ikke er inde til at modernisere sommerhusreglen.

Venstres folketingsgruppe anno 2015 har skrinlagt de tanker, fortæller Venstres boligordfører Louise Schack Elholm.

- Venstre vil ikke arbejde for at ændre sommerhusreglen, siger hun og tilføjer:

- Vi vil gerne sikre, at danskere også har råd til at købe sommerhus ved kysterne. Der vil være færre, der bor længere tid i sommerhusene, hvis vi fjerner reglen. Sommerhusene vil blive opkøbt af folk med mange penge, der ikke vil udleje i samme grad. Det vil gå ud over de erhvervsdrivende i områderne, som ikke vil opleve det samme handelsliv. Og det vil også ramme udlejningsvirksomheder.

Er det ikke en ret uliberal tanke, at danskere skal kunne købe sommerhus i udlandet, mens Danmark forhindrer udlændinge i at købe fritidshus her i landet?

- Der er forskellige særregler for forskellige lande i EU. Sådan er det. Vi har denne her særregel, da vi har noget meget værdifuldt i Danmark, som vi gerne vil bevare.

”Jeg er ligeglad med nationaliteter. Vi har allerede mange nordmænd heroppe. Jeg samarbejder også bedre med nordmænd end sjællændere.

Mikael Klitgaard (V), borgmester i Brønderslev

Hjælp til kommuner

Lene Kjelgaard Jensen mener, at udlændinges køb af sommerhus kan være med til at puste liv i et lokalsamfund, der mangler ilt.

- Jeg vil se det som en investering i vores område, hvis vi kunne sælge flere boliger til udlændinge. Det er en hjælp, hvis vi får vedligeholdt vores huse, og udlændinges huskøb skaber omsætning for erhvervslivet, siger hun.

Mikael Klitgaard ser også stor gavn forbundet med udlændingenes indtog, da det ofte er “folk med penge”, der har råd til en fritidsbolig i Danmark.

- Jeg er ligeglad med nationaliteter. Vi har allerede mange nordmænd heroppe. Jeg samarbejder også bedre med nordmænd end sjællændere, siger han.

På Vestkysten i Jammerbugt Kommune mener Venstre-borgmester Mogens Gade, at det kan skabe problemer, hvis der kommer for mange udlændinge blandt sommerhusejerne. Det kan give knas i kommunikationen mellem grundejerforeningerne og kommunen. Og derfor vil han bevare sommerhusreglen:

- Grundejerforeningerne er kommunens forlængede arm til at sikre, at de informationer, som vi vil have ud, kommer ud til borgerne. Hvis der pludselig er nordmænd, polakker og italienere, der ikke kender reglerne og forstår sammenhængen, opstår der måske nogle konflikter, som vi ikke ønsker.

Tænketanken Open Europe forsøger i en rapport at beskrive konsekvenserne af den britiske EU-exit, der står så højt på ønskelisten hos blandt andre UKIP-leder Nigel Farage - som her nyder en pressedækket klipning i Cornwall.

Foto: SWNS / Polfoto

Britisk EU-exit kan betyde BNP-fald

Diskussionen om britisk EU-medlemskab handler mere om følelser end kolde kontanter, mener eksperter. Rapport om konsekvenserne af en EU-exit giver dem delvis ret.

eu

Af Peter Christian Nielsen
peter@kommunen.dk

Valgdunsten har spredt sig til alle afkroge af det britiske kongerige. Premierminister David Cameron har de seneste måneder kæmpet mod uret for at indhente et forspring til arbejderpartiet Labour. Det er tilsyneladende ved at lykkes. I en måling foretaget af analyseinstituttet Opinium fra starten af april står De Konservative til 36 procent af stemmerne mod 34 procent til Labour. Med en øget sandsynlighed for konservativt genvalg stiger chancerne for en afstemning om briternes EU-medlemskab i 2017, som Cameron har lovet vælgerkorpset.

Tænketanken Open Europe, der til tider beskrives som EU-skeptisk, men dog er for fortsat britisk medlemskab af unionen, har forsøgt at levere tal til at beskrive konsekvenserne af en britisk EU-exit. Således når tænketanken i en stor rapport frem til, at en exit i værste fald kan koste Storbritannien et fald i BNP på 2,2 procent i 2030 i forhold til et scenarie, hvor landet var blevet i EU. Udregningen forudsætter dog, at Storbritannien i kølvandet på en exit ikke formår at indgå en frihandelsaftale med EU-landene.

- Den store ulempe for Storbritannien, hvis landet ikke bliver i EU, er manglen på indflydelse på beslutningsprocesserne i unionen. Alt andet er bagateller. Briterne har haft meget stor indflydelse på, hvordan EU bliver reguleret, da landet har nogle meget dygtige embedsmænd. Man kan sige, at landet har haft større indflydelse, end det reelt er berettiget til, siger Peter Nedergaard, professor ved Center for Europæisk Politik ved Københavns Universitet.

Han anser det for meget sandsynligt, at briterne vil kunne få adgang til EU's indre marked akkurat som Norge, hvis Storbritannien forlader unionen.

- Briterne ville få en god ordning til at handle frit. Deres problem ville være, at de ikke har nogen indflydelse.

"Det er et forsøg på at sætte tal på en følelsesladet diskussion. Ud fra de her tal så er det ikke verdens ende for briterne at træde ud af EU, men der er omkostninger ved at gøre det."

Ole Helmersen, lektor, CBS

Same same

Rapporten skitserer også et positivt scenarie ved en britisk EU-exit. Skulle den britiske regering efter udmeldelsen formå at indgå en frihandelsaftale med EU og samtidig aggressivt deregulere og åbne for større global frihandel, så kunne BNP vokse med 1,6 procent i 2030. Open Europe-rapporten når dog frem til, at det mest sandsynlige ved en britisk EU-exit er en påvirkning af BNP på mellem minus 0,8 og plus 0,6 procent i 2030. Ole Helmersen, lektor med speciale i britiske forhold ved CBS, mener, at rapporten er et kærkomment forsøg på at kvalificere debatten om det britiske medlemskab.

- Det er et forsøg på at sætte tal på en følelsesladet diskussion. Ud fra de her tal så er det ikke verdens ende for briterne at træde ud af EU, men der er omkostninger ved at gøre det, siger han og tilføjer, at han også opfatter det som overvejende sandsynligt, at EU-landene vil vælge at indgå en frihandelsaftale med briterne ved en exit.

1,6

procent kan det britiske BNP vokse med frem mod 2030 efter en udmeldelse af EU – hvis altså det lykkes at indgå en frihandelsaftale med EU og samtidig øge den globale frihandel.

Kilde: Tænketanken Open Europe

Helmersen vurderer, at debatten om en britisk EU-exit i høj grad har handlet om følelser og drømme om Storbritannien som en genopstanden stormagt.

- En gennemgang af kompetencefordelingen mellem Storbritannien og EU (balance of competence review, red.), som den britiske regering bestilte for nogle år siden, konkluderede, at briterne ikke er ude for stor suverænitetsafgivelse som følge af EU-medlemskabet. Men den rapport er der ikke mange blandt De Konservative, som nævner. Det skyldes, at David Cameron er presset af sin egen højrefløj og selvfølgelig EU-modstanderne i Ukip.

- Men målinger viser, at briterne overhovedet ikke rangerer EU-spørgsmålet som et af de vigtigste valgtemaer.

Uden briterne

Et EU uden Storbritannien ville ifølge Peter Nedergaard blot befæste Tysklands position som den absolut drivende og bestemmende kraft i EU efter finanskrisen. Frankrig står tilbage som en kæntret kæmpe. Det betyder også et EU, hvor tanken om en såkaldt social union er stendød, så længe Angela Merkel er ved magten i Tyskland.

- Allerede i dag står Storbritannien med det ene ben udenfor EU, så den diskussion er helt lukket. Magten flytter til Berlin. Og der er ikke længere en tysk-fransk akse, siger han og tilføjer:

- Når Tysklands magt bliver styrket, kommer der ikke til at ske noget i retning af en såkaldt transferunion, for tyskerne er imod større udligning mellem landene, hvilket mange af de sydeuropæiske lande ellers drømmer om.

Valgets valpladser

strategi

Af Anders Frandsen, Public Affairs Director i Rud Pedersen Public Affairs

Folketingsvalget nærmer sig. Udover den store kamp for at vinde regeringsmagten så rummer valgkampe altid en række mindre lokale opgør. Her følger en oversigt over nogle af de mest markante kampe i landets storkredse.

Går DF i land på Bornholm?

Danmarks granitnæve mod øst er også nationens mindste storkreds og giver to kredsmandater, der med kredsreformen fra 2006 nærmest var designet til at gå til V og S. En nylig måling tyder dog på, at Dansk Folkeparti kan snuppe et mandat. Det vil selvsagt være en gevaldig fjer i hatten for Kristian Thulesen Dahl, og rygtet vil da også vide, at han har tænkt Østersøens karfunkel ind i sin kampagneplan.

Hvem bliver rød dronning af København?

Kan Statsministeren fravriste Johanne Schmidt-Nielsen tronen som største stemmesluger i København? Ved valget i 2011 femdoblede Johanne Schmidt-Nielsen sit personlige stemmetal til knap 50.000, mens Helle Thorning mistede 15.000 personlige stemmer og landede på cirka 33.000.

Samtidig har Vorherre rakt socialisterne en hjælpende hånd, da Store Bededag i år falder på 1. maj, hvilket betyder, at partiets landsmøde, hvor Johanne Schmidt-Nielsen falder for den interne otteårsregel, er udskudt til grundlovsdag. Hvis Thorning vil skuldertackle Johanne ud af ligningen, så kan hun ikke udskrive valg på denne side af sommerferien.

Slagtebænk Omegnen

Københavns Omegns Storkreds udmærker sig ved, at en række partier har flere unge og kampklare kandidater, end der er mandater.

Socialdemokraterne får tre mandater. Mette Frederiksen og Mogens Lykketoft tager de to første. Hvis det næste falder til den tidligere SF'er, Mattias Tesfaye, sker det på bekostning af to siddende MF'ere, Morten Bødskov og Jeppe Bruus. Det vil give anledning til en vis murren i baglandet, hvor partishoppere sjældent er i høj kurs. Og det vil kun være en ringe trøst, at der åbner sig en suppleantpost i et års tid, når Lykketoft tager orlov fra Folketinget for at arbejde i FN efter sommerferien.

Hos Konservative står kampen mellem Rasmus Jarlov, Mads Holger og Merete Scheelsbeck. Sidstnævnte er mindre medieeksponeret, men sidder i byrådet i Høje Taastrup og har opbakning fra kredsens populære konservative borgmestre Michael Ziegler og Henrik Rasmussen. Casper Strunge stiller op i Gentofte, som er den bedste kreds, men han vurderes ikke at kunne slå de andre. Formodningen er, at Rasmus Jarlov tager det ene mandat.

Venstre står til tre mandater i Omegnen. Karen Ellemann regnes for sikker. Dernæst er vurderingen, at Morten Løkkegaard, der ikke opnåede valg til Europa-Parlamentet, vil tage det andet mandat, mens kampen om det tredje mandat står mellem tidligere VU-formand Jakob Engel-Schmidt og USA-ekspert Mads Fuglede samt tidligere undervisningsminister Tina Nedergaard.

”Udover den store kamp for at vinde regeringsmagten så rummer valgkampe altid en række mindre lokale opgør. Her følger en oversigt over nogle af de mest markante kampe i landets storkredse.”

Socialdemokratisk stoledans på Sjælland

På Sjælland har der længe været udsigt til tab af to socialdemokratiske mandater. De seneste målinger tyder dog på, at partiet er tilbage på syv mandater. Magnus Heunicke, Henrik Sass Larsen og Pernille Rosenkrantz-Theil er sikre, mens Ole Hækkerup, Mette Gjerskov, Rasmus Horn, Lennart Damsbo-Andersen og Astrid Krag slås om de resterende to til fire mandater. Også her kan en socialdemokratisk MF'er altså risikere at ryge ud til fordel for en tidligere SF'er, der udover at have været sundhedsminister har fået megen medieeksponering i Vild med Dans.

Vilhelmsen og Vikaren fra Helvede

På Fyn ånder alting nogenlunde fred og idyl. By-, bolig- og landdistriksminister Carsten Hansen er efter sigende tilfreds med, at Rosenkrantz-Theils kandidatur er flyttet til Sjælland. Til gengæld kan der blive dasket lidt med stokroserne hos SF, hvor Karsten Hønge, der i forbindelse med DONG-sagen fik tilnavnet ”Vikaren fra helvede”, skal kæmpe mod Annette Vilhelmsen om SF's ene mandat på Fyn.

Østjylland: Er Naser tilbage?

I Østjylland er spørgsmålet, om Naser Khaders tilbagevenden til dansk politik kan løfte stemmetallet for Konservative. Der er ikke noget, som tyder på, at træerne vokser ind i himlen, men det er værd at notere sig, at Lykke Friis ikke genopstiller, hvilket frisætter cirka 30.000 personlige stemmer, som andre kandidater kan gå på strandhugst efter.

Pape på hjemmebane

Konservatives formand, Søren Pape, stiller op på hjemmebane i Vestjyllands Storkreds. Her har partiet pt. ikke noget mandat, så Pape skal levere fremgang. Ved sidste folketingsvalg fik Konservative 3,8 procent af stemmerne i Vestjyllands Storkreds, mens Pape fik 16,8 procent til kommunalvalget. Samtidig står han stærkt i den østlige del af storkredsen omkring Bjerringbro, hvor han er vokset op. Det kan blive et problem for Venstres trafikordfører Kristian Pihl Lorentzen, der risikerer at tabe sit mandat på den konto.

Alt på rødt i Nordatlanten?

Endelig er der de fire nordatlantiske mandater, hvoraf de tre i dag peger på rød blok. Det borgerlige mandat er placeret på Færøerne hos Sambandspartiet og Edmund Joensen. Sambandspartiet døjer imidlertid med dårlige meningsmålinger på den hjemlige scene, hvilket kan smitte af til folketingsvalget. Dermed kan det ende med fire røde mandater i Nordatlanten. Sidst Sambandspartiet (og Edmund Joensen) tabte sit mandat, var i 1998, hvilket lige præcis var afgørende for, at Nyrup vandt valget.

Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Morgendagens meningsdannere

Af Sabah Abid (S)

MEDBORGERE – IKKE MINORITETER

Hvis det stod til mig, ville jeg vælge at redefinere en masse begreber og vendinger, som ofte bliver brugt i dansk politik. Flere er begyndt at tage nogle væsentlige politiske emner meget useriøst netop på grund af den enten negative eller blot useriøse tilgang til tingene.

Her tænker jeg især på den nylige asyl- og integrationspolitik fra Socialdemokraterne og ikke mindst De Konservatives nye "stop kampagne". Stort set alle har haft noget på hjerte omkring disse nye kampagner, og jeg tror, det skyldes, at emnet ligger flere på sinde. Kampagnerne er i og for sig ikke usande eller faktuelt forkerte, og der ligger nogle vigtige budskaber gemt bag disse meget negative og ifølge mig usmagelige kampagner.

Hånden på hjertet - jeg er dybt uenig og dybt skuffet over den tilgang, Socialdemokraterne har valgt i denne kampagne. Jeg kan som en lang række andre socialdemokrater landet over overhovedet ikke identificere mig med det billede, de fremstår med i kampagnen. Derudover mener jeg også, at Socialdemokraterne mangler en stor portion selvindsigt, når de på denne måde vælger at skyde skylden over på andre.

Selvindsigt på et personligt, professionelt og politisk plan er det altafgørende, når man ønsker fremgang både personligt og politisk. Når Socialdemokraterne skriver: "Kommer du til Danmark skal du arbejde", siger man indirekte, at de, som kommer til Danmark, ikke arbejder eller har et ønske om at arbejde. Indirekte bliver der nærmest ytret en dyb skepsis overfor dem, som kommer til Danmark.

Denne simple og banale linje er i meget høj grad med til at skabe barrierer og stigmatisering. Hvis problemet er lavere beskæftigelse for de særlig udsatte borgere, herunder for eksempel minoriteter, er det væsentligt at arbejde med de sociale tiltag hertil i stedet for at skabe et større skel mellem mennesker. Den sande inklusion, integration og fremdrift vil ske, når vi ser borgere som medborgere og som en del af kredsen med den anerkendelse, en medborger har krav på.

> "Hånden på hjertet er jeg dybt uenig og dybt skuffet over den tilgang, Socialdemokraterne har valgt i denne kampagne."

Mit ønske og mål for dansk politik er, at man i de næste årtier vil tale om de svagere stillede borgere, herunder især minoriteter, som medborgere og ikke som minoriteter af den ene eller anden slags. Derudover er det mit ønske og mål, at man politisk, men også på journalistisk og retorisk plan vil arbejde på at fjerne det skel, som i dag eksisterer mellem en masse borgergrupper.

Det vil gøre mit hjerte glad, hvis man i fremtiden laver valgkampagner uden at stigmatisere en borgergruppe, blot fordi den er en minoritet i Danmark og dermed bliver fremstillet som udelukkende repræsenterende den ene eller anden minoritet. Det fantastiske ved Danmark er nemlig, at vi er en mangfoldig nation.

Af Sabah Abid (S), byrådsmedlem, Høje Taastrup Kommune

Alle kommuner giver gaver til Margrethe

Over hele landet har kommunerne samlet penge sammen til ære for Dronningen, som fyldte 75 i sidste uge. Gaverne udgør både en hævdvunden gestus og god reklame, men der er stor forskel på kommunernes gavmildhed.

Regentparret ankom onsdag formiddag til Aarhus Rådhus, da Aarhus tog hul på dronningens 75-års-fødselsdag med karettur.

Foto: Casper Dalhoff/Polfoto

royalt

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Når Dronning Margrethe i de første rolige dage efter fejringen af hendes 75-års-fødselsdag begynder at danne sig et overblik over gavebordet, vil regenten uden tvivl få øje på gaver fra samtlige danske kommuner. En rundringning, som *Kommunen* har foretaget, viser, at alle kommuner har bidraget til gaver til Dronningen eller selv har givet en gave.

I alle de fem kommunale kontaktråd har man arrangeret indsamlinger, der har finansieret gaver, men der er stor forskel på, hvor mange penge kommunerne spenderer på den royale fødselar.

Den gavmilde provins

Mest gavmilde er de nordjyske kommuner, der i fællesskab har skrabet knap 60.000 kroner eller lige godt 5.500 kroner per kommune sammen til fire landskabsmalerier. Malerierne, der er malet af en kunstner fra Mors, gengiver de fire årstider og vil blive tilsendt majestæten ad fire omgange. Motiverne er naturligvis alle fra Nordjylland.

De mindst gavmilde kommuner ligger på Dronningens hjemegn: Hovedstadsregionen. Her har hver kommune spyttet 800 kroner i en samlet pulje på 20.000 kroner, der går til et rhododendronbed i den reserverede have i Fredensborg Slotspark. Fredensborg, Frederiksberg, Gentofte og Københavns kommuner står dog udenfor denne gaveordning og giver selv gaver.

De resterende sjællandske kommuner giver ligesom de syddanske 2000 kroner hver. De penge går til henholdsvis malede bødkerkar med tilhørende planter til Marmorhaven og Menageriøen samt et solsejl til Gråsten Slot. De midtjyske kommuner - på nær Aarhus, der på egen hånd har givet et smykke - har for tusind kroner hver skrabet 18.000 kroner sammen, som bliver brugt til en træskammel lavet af møbeldesigneren Hans Sandgren Jakobsen.

Dronning for hele landet

Når alle kommunerne giver gaver, skyldes det desuden et ønske om at understrege, at Dronningen, som jo fortrinsvis residerer i København og passer sine officielle pligter der, er regent for hele landet, mener historikeren Lars Hovbakke Sørensen, der er ph.d. og ekstern lektor ved Københavns Universitet.

- Det er vigtigt for kommunerne at markere, at hun også er deres dronning. Det er et utroligt vigtigt signal om samhørighed med hele landet, der bliver sendt med gaverne, siger han.

Og derudover er der god reklameværdi i det både for gaverne, for de steder, hvor gaverne placeres, og for de kunstnere og firmaer, der får ansvaret for at lave gaverne, understreger han.

Seks kommuner går solo

For nogle kommuner er dronningens fødselsdag dog så vigtig, at de hiver det store checkhæfte frem og giver en helt særlig gave. Allerede onsdag den 8. april kunne Dronning Margrethe således modtage en guldbroche med ni isatte brillanter fra Aarhus Kommune. Gaven har kostet 25.000 kroner, oplyser kommunen.

- Det er en broche skabt med inspiration i de riste, der omkranser de stolte træer på byens strøg, med indfattet brillant. På udvalgte steder er der otte mindre brillanter - tre lysegule og fem kongeblå - der skal symbolisere Deres børnebørn, sagde borgmester Jacob Bundsgaard ved overrækkelsen.

På samme måde har man arrangeret særlige gaver i Fredensborg, Frederiksberg, Gentofte og Københavns kommuner, ligesom man i Norddjurs har fået vævet en kopi af det klæde, som et moselig fundet i kommunen var iklædt.

Gaver med forankring

Birgitte Lambrechtsen, der som chefkonsulent i KKR Syddanmark har stået for det praktiske i forhold til indsamlingen til det solsejl, der skal opføres ved Gråsten Slot, understreger, at det har været vigtigt at give en gave, der også har en lokal forankring. Således er det en lokal virksomhed, der også selv har spyttet i bøssen, som skal stå for at konstruere solsejlet.

- Vi er glade for, at det hele går op i en højere enhed i samarbejde med hoffet, kommunerne og en lokal virksomhed, siger hun.

Samme melding kommer fra de andre gavegivere, der i stor stil også har givet gaver med et lokalt islæt. Og der er god grund til at profilere sig selv gennem gaverne til kongehuset, mener Lars Hovbakke Sørensen.

- Det handler om at understrege den lokale kobling og gøre opmærksom på sig selv, så det er helt oplagt med gaver, der har en særlig, lokal tilknytning. På den måde kan man kombinere det at give noget, som værdsættes af Dronningen, med noget, der også har en betydning for de enkelte kommuner, siger han.

Det giver kommunerne ...

- **Nordjyske kommuner:** Fire landskabsmalerier med lokale motiver, der hver afspejler en årstid. **Værdi 60.000.**
- **Sjællandske kommuner:** Malede bødkerkar med tilhørende planter til Marmorhaven og Menageriøen. **Værdi 20.000.**
- **Midtjyske kommuner:** Arkitekttegnet skammel ved navn 'Apple'. **Værdi 18.000**
- **Hovedstadskommuner:** Rhododendronbed i Fredensborg Slotspark **Værdi 20.000**
- **Syddanske kommuner:** Solsejl til Gråsten Slot **Værdi 44.000**

- **Derudover giver** Norddjurs, Fredensborg, Frederiksberg, Gentofte og Københavns kommuner deres egne gaver til Dronningen, ligesom Aarhus gav et smykke, formet efter afløbsristene i byen (se foto).

Sats på frivillighed har en kulturel pris

Af Espen Weile Kiær

22 år og ungerådgiver i kulturministeriet, music management-studerende, forfatter, art director, klummeskribent for Politiken og en tredjedel af musikkollektivet Gold Lip

Da jeg flyttede til Nørrebro som 16 årig, så bydelen meget anderledes ud. Den gule mur ved Assistens Kirkegård var overmalet med graffiti og under konstant forandring. Man kunne leje et o.k. værelse for 2.000 kroner om måneden, og man kunne stadig ane Den Sorte Firkant. Siden da er Nørrebrogade blevet en shoppinggade, der er kommet dyre cafeer og bagerikæder, der er ikke noget ungdomshus, Folkets Park og Hus er blevet toprenoveret, der er ingen pushere i Jægersborggade, kun jyder, og overalt er der klistermærker og samtalebænke produceret af Nørrebro Lokaludvalg, som taler om en bestemt Nørrebro-identitet og insisterer på tryghed og samtale borgere imellem.

Selvom det er svært, så prøver jeg at lade være med at idealisere fortiden som værende mere ægte og spændende. Jeg er kun 22 år gammel, og jeg vil meget nødig være reaktionær og bagudskuende. Meget af det, som eksempelvis er sket her i min bydel, er som sådan godt. Det er for eksempel fint med mere tryghed. Jeg kan dog ikke lade være med konstant at være bange for, at gentrificeringen af eksempelvis Nørrebro har nogle kulturelle konsekvenser, som, hvis vi ikke passer på, kan sænke det kulturelle niveau ... og i sidste ende resultere i, at Københavns kunst- og kulturliv ikke kommer til at udleve sit fulde potentiale.

Vi skal ikke frygte eller modarbejde udviklingen. Det er skønt, at København vokser. Men vi skal være meget opmærksomme på, at København skal være en attraktiv by at bo i for dem, som skaber (og som tidligere har skabt) den nerve, som gør, at mange butikker pludselig synes, det er meget attraktivt at være placeret andre steder end i Indre By. Når vi taler om gentrificering, så skal vi forstå, at den ikke kun ses på huslejestigninger. Gentrificeringen har langt mere omfattende konsekvenser for kulturlivet.

Den eneste måde, vi kan modarbejde den på, er ved at anerkende kulturens og kunstens værdi. Ikke kun materielt, men som vækstskabende faktor for en by som København, der meget konsekvent brander sig på kreativitet og frisind.

To ting blandes sammen

Snakken om frivillighed startede for omkring fire år siden. Jeg kan huske, at både kommunen og kulturministeriet begyndte at tale meget om, hvor vigtigt det er, at borgerne tager ansvar for de områder, de bor i, og skaber kultur sammen. Fællesskab er vigtigt, og jeg var selv med til at slå på tromme for, at kulturhusene skulle nytænkes og bruges, og at det var vigtigt, at man som borger i fællesskab tager ansvar for ens lokalområde. Det mener jeg stadig det er.

Dog er der meget stor forskel på at ønske, at borgere frivilligt skal tage ansvar i deres lokalområder, og så tro, at frivillige skal skabe grundlaget for al kunst og kultur i et samfund. Jeg oplever, at netop de to ting er blevet blandet gevaldigt sammen.

Al snakken om frivillighed, interaktionskunst, oplevelsesøkonomi og inddragende kultur har taget så meget overhånd, at man i dag tror, at alle mennesker skal lave kunst og kultur. Og at de skal gøre det frivilligt. Det har haft den konsekvens i København, at selv meget etablerede spillere kan få professionelle kunstnere og kulturfolk til at arbejde gratis. Det er alt fra medier over store kunstinstitutioner til kommercielle virksomheder, som alle tager udgangspunkt i, at alle, som arbejder med kunst og kultur, er ildsjæle og ønsker at gøre hvad som helst gratis og hele tiden.

Når jeg rejser til andre steder i Europa, så oplever jeg, at unge, som arbejder med kultur og kunst, bliver chokerede over, at vi arbejder så meget gratis, som vi gør i København. I Berlin har jeg oplevet mange, som decideret er blevet vrede, når danske bookere eller gallerier har kontaktet dem med udgangspunkt i, at de skal komme til Danmark for at spille eller udstille værker fuldstændig gratis. For at bruge Berlin som eksempel betaler man som udgangspunkt altid alle, som medvirker i et arrangement. Man kigger ofte på overskuddet efterfølgende og fordeler det ud til dem, som har skabt det, som andre gerne vil betale penge for at opleve.

Niveauet vil styrtdykke

Jeg oplever, at man i København lukrerer på, at mange ønsker at arbejde med kunst og kultur. Jeg oplever, at man bruger den stigende interesse for kunst og kultur til at brande byen og specifikke bydele. Og jeg oplever, at man ikke betaler eller skåner de mennesker, som skaber netop den værdi for byen. Hvis man bliver ved med at presse subkulturerne og de kreative længere ud af byen, og hvis vi bliver ved med at insistere på, at al kultur og kunst skal være frivillig kunst og kultur, så flytter folk væk, og niveauet kommer til at styrtdykke. Jeg taler ikke om høje lønninger; jeg taler bare om en reel betaling. Jeg oplever på nuværende tidspunkt, at selv forfattere, musikere og kulturskabere, som samfundet opfatter som etablerede, kun med nød og næppe kan betale huslejen. Og jeg er generelt megatræt af en tone i den offentlige debat, som insinuerer at den 'kreative elite' skulle være privilegeret. Er det privilegeret at arbejde 15 timer i døgnet og modtage mindre end en ung deltidsansat butiksmedarbejder?

"Al snakken om frivillighed, interaktionskunst, oplevelsesøkonomi og inddragende kultur har taget så meget overhånd, at man i dag tror, at alle mennesker skal lave kunst og kultur."

Det er fantastisk, at København som by oplever kulturel vækst, men hvis kunsten og kulturen mister sin værdi og er noget, vi hele tiden forventer at få, men ikke vil betale for, så bliver kvaliteten derefter. Vi bliver som kulturliv nødt til at insistere på at betale hinanden for de ydelser, vi yder.

Al den kultur, som København stolt kan bære på sine skuldre i disse år, er navne, som er vokset op i kreative frirum formet og beskyttet af stærke kulturelle miljøer, som har ligget centralt i byen. Vi skal ikke undervurdere, hvor vigtigt og skrøbeligt et kreativt vækstlag i en by er. Den eneste måde, vi kan sikre spændende og nytænkende kunst og kultur i en by på, er ved at værne om de rum, som den har i byen. Du kan ikke blot iværksætte progressiv kultur eller konstruere den et sted i udkanten af Amager. Den skal vokse på sine egne betingelser, værnes om og respekteres. Spændende og nuanceret kunst og kultur koster plads, penge og respekt. Hvis vi hele tiden skubber de kræfter ud af bydelene, som skaber den kulturelle værdi, til fordel for butikskæder og dyre cafeer, så mærker vi kun kort varmen ved at tisse i bukserne, og vi mister den internationale opmærksomhed og turisme.

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

tema sympatimåling

Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Valget er på vej, og spørgsmålet om, hvilket parti danskerne har mest sympati for, kan blive afgørende. Vi har bedt dem om at give karakterer fra nul til ti og giver her et overblik.

Den blå bloks ny

SymParti-skala 2015

A	5
V	4,5
F	4,2
B	4
O	3,9
C	3,9
Ø	3,7
I	2,8
Å	2,4

Hver anden Venstre-vælger har nul sympati for Alternativet. De er noget af det mest ekstreme, vi har set, mener tidligere VU-formand Morten Dahlin. Partiet selv kalder sig et forandrings- og længselsparti.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Fuld åbenhed om partistøtten, kunst på skoleskemaet og højst 100 gram kød på tallerkenen. Set med borgerlige briller er Alternativets politiske projekt helt ude i hampen.

I en meningsmåling, som A&B Analyse har lavet for *Kommunen*, angiver 55 procent af de vælgere, der har tænkt sig at stemme på Venstre, at de har nul sympati for Alternativet.

Og spørger du tidligere VU-formand Morten Dahlin, er der god ræson i at se kritisk på det nye parti.

- Nogle af de forslag, de står for, er Enhedslisten gange ti. Det er noget af den mest ekstreme politik, vi har set i mange år. Bag det måske lidt nuttede ydre hos Uffe Elbæk gemmer der sig altså noget, som kan blive rigtig farligt for Danmark, siger Venstre-manden, som stiller op for partiet i Sjællands Storkreds ved det kommende folketingsvalg.

Morten Dahlin har læst Alternativets partiprogram, og forslag som at indføre en ydelse, der minder om borgerløn, og at forbyde kapital- og hedgefonde falder den unge folketingskandidat for brystet.

- Det er fuldstændig absurd. Jeg er bange for, at mange ikke sætter sig ordentligt ind i partiets politik og bare stemmer på Uffe Elbæk, fordi han virker som en fin fyr, siger han.

Ekstremt uborgerlige

Ifølge professor og valgforsker Rune Stubager fra Aarhus Universitet er Alternativets politik markant anderledes end Venstres på rigtig mange punkter. Og partiet har med sin entré i dansk politik overtaget den rolle fra et andet parti.

- Tidligere var det Enhedslisten, der var hadeobjekt nummer et for de klassisk borgerlige. Men de har nu flyttet sig både på sympatiskalaen og stemmemæssigt.

”Det er selvfølgelig et ret upræcist mål, fordi vi ikke ved, hvad folk lægger i ordet (sympati, red.). Omvendt ved vi heller ikke præcis, hvad folk baserer deres stemme på. Og der er altså en vis sammenhæng mellem de to ting.”

Rune Stubager, valgforsker, Aarhus Universitet

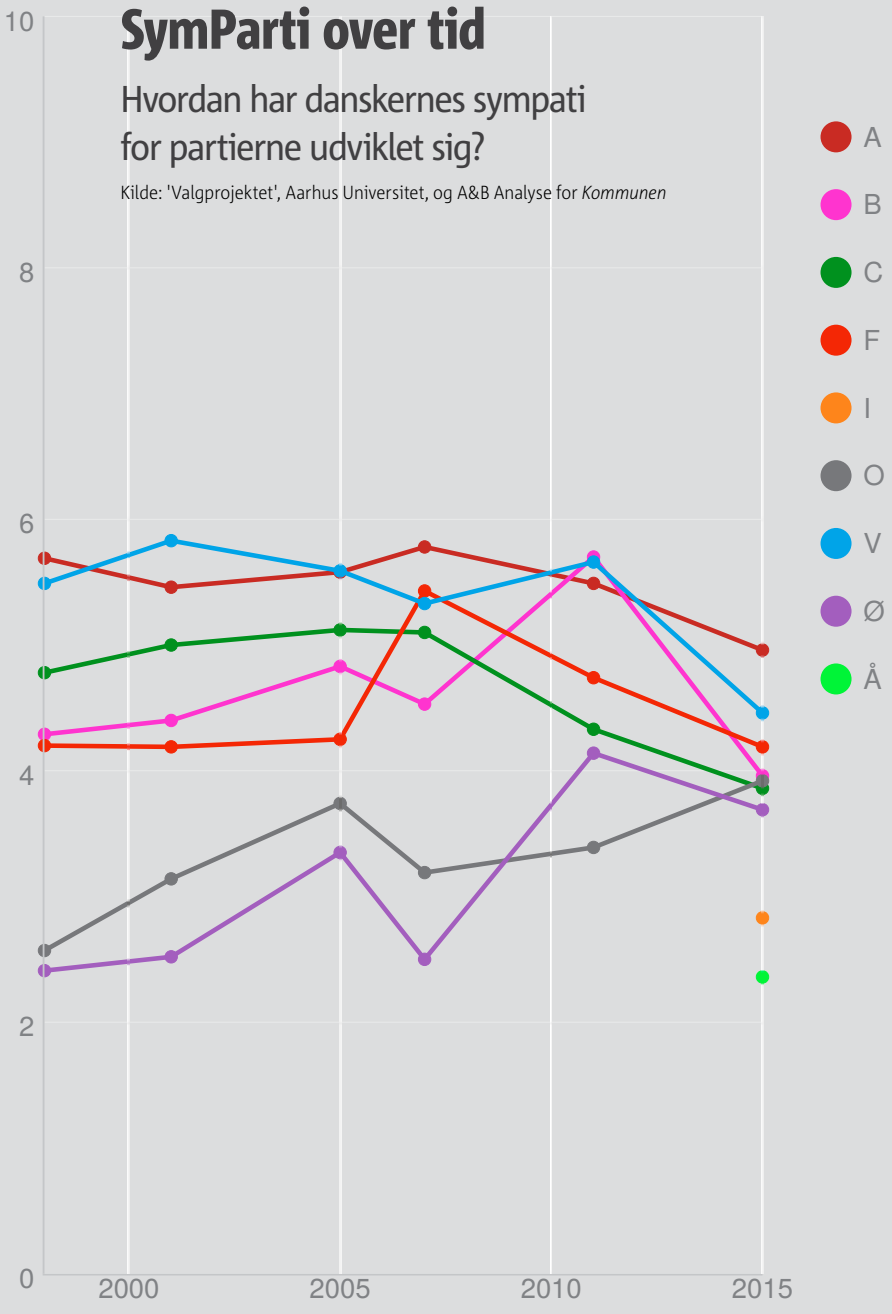
e hadeobjekt

SymParti over tid

Hvordan har danskernes sympati for partierne udviklet sig?

Kilde: 'Valgprojektet', Aarhus Universitet, og A&B Analyse for *Kommunen*

Hvad siger figuren?

Radi-not-so-cool

De Radikale blev anset for at være det mest sympatiske parti ved valget i 2011, mens de i dag ligger under både S, V og SF. Om det skyldes regeringssamarbejde eller formandsskift er svært at fastslå, men begrebet 'radicool' er svært at bruge i dag.

DF's fremmarch

Som i meningsmålingerne ser det ud til, at danskerne har vænnet sig mere og mere til Dansk Folkeparti. Selvom de fortsat deler vandene politisk, bliver de i hvert fald i dag vurderet som fuldt ud lige så stuerene som De Konservative og De Radikale.

SF's storhed og fald

Ved valget i 2007 var SF mere populære end Venstre, mens Socialdemokraterne lå helt i top. Men Helle Thorning-Schmidt kunne som bekendt ikke slå Anders Fogh, og siden er det gået kraftigt nedad bakke med danskernes sympati for SF.

Om undersøgelsen

- **A&B Analyse** har for *Kommunen* bedt 1055 repræsentativt udvalgte danskere om at give karakter for, hvor megen sympati de har for de enkelte partier på en skala fra nul til ti.
- **En række** valgforskere har ved de seneste mange folketingsvalg lavet lignende målinger, hvor de har spurgt på samme måde, fordi det giver et godt blik for, hvordan partiernes popularitet er – også blandt dem, der ikke vil stemme på dem.
- **Målingen er** gennemført i perioden 26.-31. marts.

De har fået godt fat i flere forskellige vælgergrupper, så vi nu kan se, at de faktisk udveksler vælgere med Dansk Folkeparti, fortæller han.

Valgforskerne bag 'Valgprojektet' har ved de seneste mange folketingsvalg lavet lignende undersøgelser af danskernes sympati for partierne. Og jo mere man placerer sig på en ekstrem fløj og deler vandene, jo lavere plejer man at score på sympatiskalaen.

Alternativets ordfører for iværksætteri Rasmus Nordqvist mener ikke, at hans parti er ekstremt, men derimod et forandrings- og længselsparti. Han kan dog godt forstå, hvorfor Venstre-vælgerne giver dem lave karakterer på sympatiskalaen.

- Hvis man normalt støtter et parti, som snakker den klimakrise og systemkrise, vi står over for, ned, og vi så kommer og siger, at det er det vigtigste, så er det klart, de giver os nul sympati, forklarer Rasmus Nordqvist, der ligesom Morten Dahlin stiller op på Sjælland ved det kommende valg.

Å: Vi favner bredt

Hos Alternativet hæfter de sig ikke det store ved, hvordan VU'ernes tidligere formand og mange borgerlige vælgere ser på partiet. I stedet hæfter de sig ved en undersøgelse blandt deres potentielle vælgere, som Voxmeter i marts lavede for Ritzau. Den viste, at 80 procent af dem, der er fristet af at sætte kryds ved liste Å, kommer fra centrum-venstre.

- Mange vinklede på de 80 procent, men det var faktisk ikke så overraskende for os. Til gengæld overrasker det os, at hele 20 procent kommer fra centrum-højre. Vi kan altså sagtens rumme vælgere fra begge fløje, og vi er et bredere parti end som så, siger Rasmus Nordqvist.

Kommunens undersøgelse viser, at det af de andre parti-

» Fortsættes på næste side 11

Danskernes sympati ligger hos

Socialdemokraterne har overhalet Venstre i rollen som Danmarks mest sympatiske parti. Til gengæld får de begge lavere karakterer end ved sidste valg, mens Dansk Folkeparti som de eneste kravler opad på sympatiskalaen.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

De er rigtig glade og meget ydmyge.

Socialdemokraternes politiske ordfører Maja Panduro har efterhånden indøvet et nyt sæt one-liners til hver gang, en journalist ringer og fortæller om en ny meningsmåling, hvor partiet igen går frem. Foråret har set positivt ud for regeringspartiet, og også på *Kommunens* sympatiskala ligger de i top, omend de kun opnår en gennemsnitskarakter på fem ud af ti.

- Det er ikke nogen hemmelighed, at vi har måttet tage nogle beslutninger, som ikke alle synes har været nemme og sjove. Men det er takket være dem, at vi i dag kan se, at Danmark ud fra alle nøgletal i dag er bedre stillet, end da vi overtog ansvaret, siger Maja Panduro.

Ved valget i 2011 lå Socialdemokraterne under både Venstre og regeringspartneren De Radikale på sympatiskalaen. Men hvad fortæller sympatien overhovedet i forhold til det kommende valg?

- Det siger noget om, hvad vælgerne synes om alle partier fremfor bare at spørge om partivalget. Der kan de jo kun svare et enkelt parti, og det er aldrig til at vide, om de så er fuldstændig overbeviste om, at det kun er det valgte parti, de har stor sympati for, eller om de egentlig også kan lide andre partier på næsten lige fod, forklarer valgforsker Rune Stubager fra Aarhus Universitet.

Løse vælgere

Undersøgelser af folks sympati for de politiske partier viste i sluthalvfemserne, at den er seks til ti gange så afgørende for deres stemme som deres sympati for partiernes formænd. Og selvom forholdet højst sandsynligt er mere jævnt i dag, og der igen i år bliver talt om en 'præsident-valgkamp' med fokus rettet på partiformændene, så kan partisympatien få en afgørende rolle. Her står Socialdemokraterne altså lige nu stærkest, selvom de faktisk også er gået et halvt karakterpoint tilbage siden sidste valg.

- Vores arbejde er slet ikke færdigt endnu - hverken i forhold til at få bragt Danmark i endnu bedre forfatning eller i forhold til, at vi gerne vil have endnu flere af vælgernes tillid til valget, siger Maja Panduro.

Skal Socialdemokraterne kapre vælgere fra andre end deres egne støtter i rød blok, er det dog ikke hos hverken Venstre- eller DF-vælgerne, at partiet henter de højeste sympatikarakterer i blå blok. Derimod giver både Liberal Alliances og De Konservatives vælgere dem over fire i gennemsnitskarakter. De adspurgte konservative vælgere anser faktisk Socialdemokraterne for at være stort set lige så sympatiske som Liberal Alliance og Dansk Folkeparti.

DF splitter mest

Det eneste parti, der er gået frem siden sympatimålingen i 2011, er Dansk Folkeparti. Ved valget i 2011 blev de vurderet til at være helt i bund på sympatiskalaen, men siden er de ligesom i meningsmålingerne gået frem.

- Når partiet vokser og i det hele taget har medvind, sætter det sig spor i en sympatimåling, siger Rune Stubager, som dog også bemærker, at partiet stadig er det, der er bedst i stand til at splitte danskerne.

Deler man karaktergivningen op i intervaller på nul-tre, fire-seks og syv-ti, får Dansk Folkeparti færrest karakterer i det midterste interval. Til gengæld har de fået markant flere, der giver dem topkarakter. Rune Stubager er dog usikker på, om DF kan få fuld stemmevaluta for den voksende sympati.

- Vi så jo, at de fik et rigtig godt valg til Europa-Parlamentet sidste år. Der vil nok være et reservoir af deres vælgere derfra, som godt nok har udpræget stor sympati for dem, men alligevel ikke vil stemme på dem til folketingsvalget, vurderer han.

S-vælgere imod DF

Selvom Socialdemokraterne ligger øverst i gennemsnitssympatien, scorer Venstre højt hos de vælgere, der har tænkt sig at stemme på De Konservative og Liberal Alliance, som i det hele taget får det laveste sympatisnit blandt deres egne vælgere.

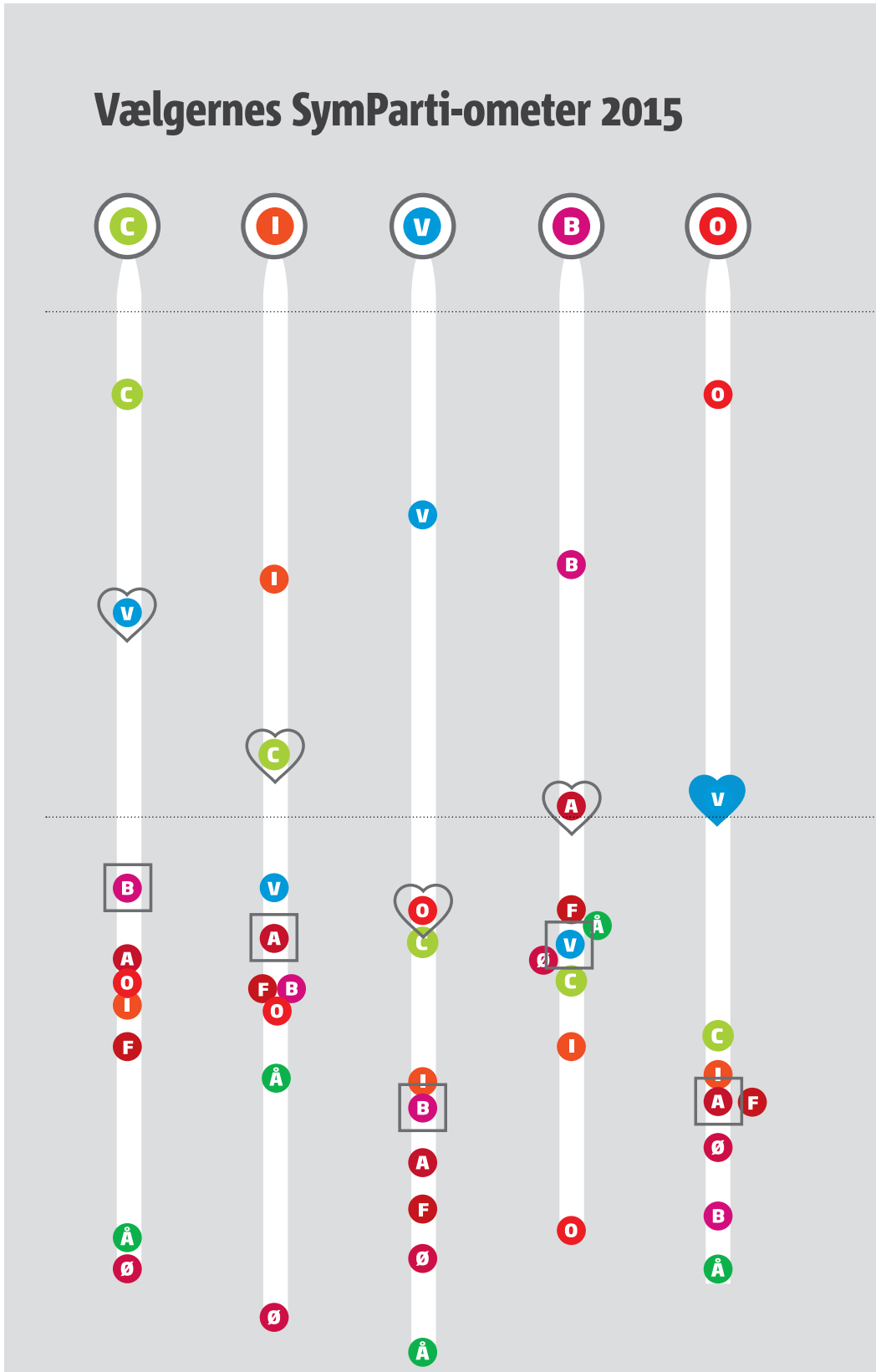
Derudover virker de seneste års meget omtalte vælgerflugt fra Socialdemokraterne til Dansk Folkeparti ikke til at friste de danskere, der har tænkt sig at stemme på Liste A i dag. Blandt dem bliver Dansk Folkeparti nemlig anset for at være det mest usympatiske parti.

Maja Panduro selv vil ikke gøre sig til dommer over, hvilket parti på tinge hun anser for at være mest usympatisk.

- Der er da partier, som jeg er mere eller mindre enig med. Og der er partier, som jeg synes skulle blive bedre til at fortælle danskerne ærligt, hvad de vil. Men sympati synes jeg ikke har så meget at sige i forhold til de samarbejdsrelationer, vi har her i Folketinget, fortæller hun.

Det er da også svært at fastslå, hvorfor folk egentlig anser et parti for mere eller mindre sympatisk, medgiver Rune Stubager. Men sympatien har som regel noget at sige i stemmeboksen.

- Det er selvfølgelig et ret upræcist mål, fordi vi ikke ved, hvad folk lægger i ordet. Omvendt ved vi heller ikke præcis, hvad folk baserer deres stemme på. Og der er altså en vis sammenhæng mellem de to ting.

"Sympati synes jeg ikke har så meget at sige i forhold til de samarbejdsrelationer, vi har her i Folketinget"

Maja Panduro (S)

"Nogle af de forslag, de står for, er Enhedslisten gange ti. Den er noget af den mest ekstreme politik, vi har set i mange år."

Morten Dahlin (V)

« Fortsat fra forrige side

er, hvis vælgere har størst sympati for Alternativet, er De Radikale. Her får de i snit karakteren 4,4, mens de blandt Enhedslistens vælgere får 3,5. Samtidig er der en klar tendens til, at de yngre vælgere ser mildere på Alternativet end de ældre.

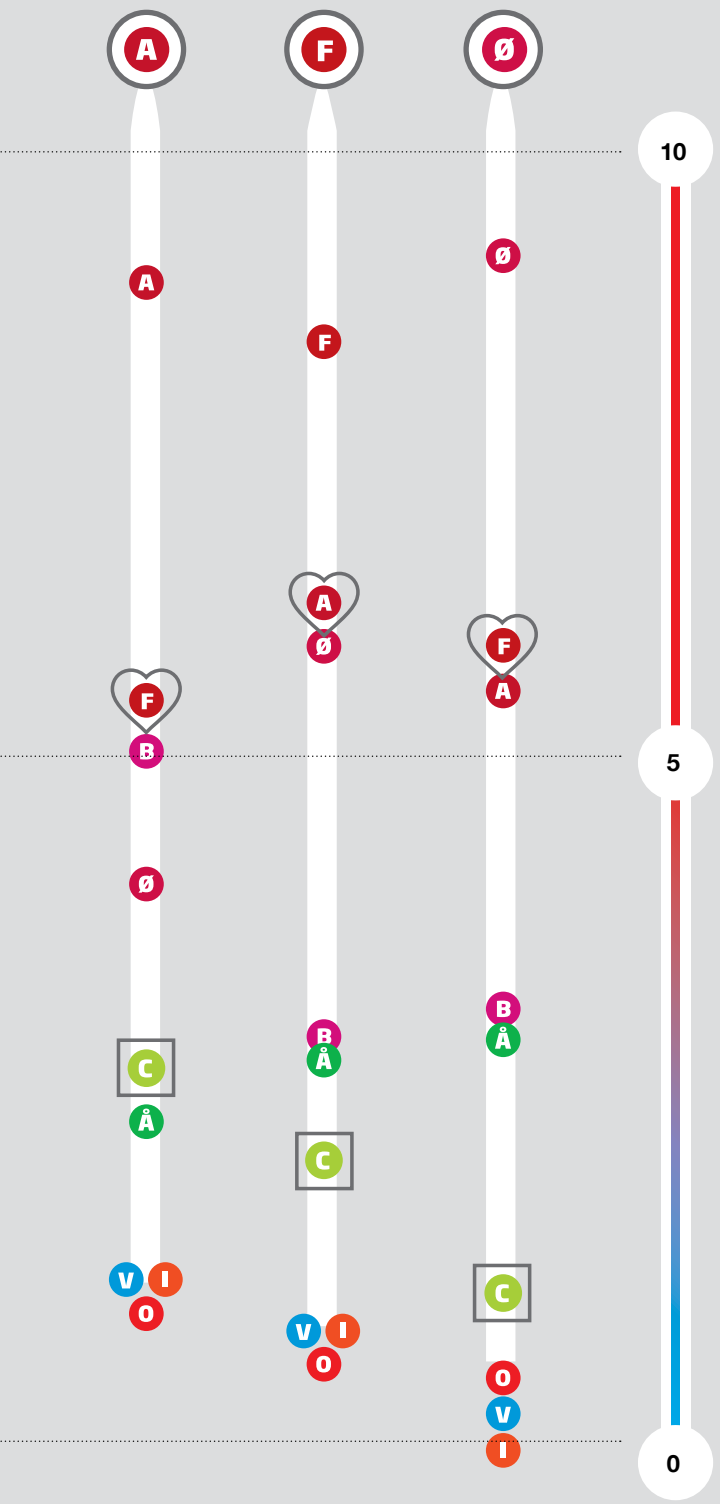
- Vi er ikke et parti, der laver meningsmålinger, fokusgrupper og markedsføring efter en speciel vælgergruppe. Sådan ønsker vi slet ikke at drive politik. Men det kommer ikke bag på mig, at de unge vælgere er mest med på at omstille og forandre samfundet, siger Rasmus Nordqvist.

Taktiske overvejelser

Flere meningsmålinger har peget på, at Alternativet kan komme over spærregrænsen og dermed få de afgørende mandater efter det kommende valg. Og det var nok ikke ventet blandt de borgerlige vælgere, som har skrevet under på, at partiet kunne blive opstillet.

På den liberale netavis 180Grader skrev en bruger for eksempel i december, at han hverken brød sig om Uffe Elbæk eller hans politiske

de store partier

Signaturforklaring

Det parti, jeg stemmer på

Det andet parti, jeg har mest sympati for

Det parti fra den anden blok, som jeg har mest sympati for

Hvad siger figuren?

K som i socialkonservative

Både Socialdemokraterne og De Radikale vurderes relativt højt af de adspurgte konservative vælgere. I byrådssalene er det ofte almindeligt med konservativt samarbejde henover midten - men hvad med i valgkampen? K's vælgere er i hvert fald konservative i den betydning, at de fire ældste partier får de højeste karakterer.

DF's borgerlighed

Dansk Folkepartis vælgere udmærker sig ved at være dem, der virker mest urokkelige i deres partisympati (sammen med V). Der er hele 3,3 karakterpoint fra deres sympati med DF ned til Venstre på andenpladsen. Derudover er det værd at bemærke, at de fire borgerlige partier ligger øverst på DF-vælgernes sympatiliste. Et samarbejde med rød blok virker upopulært.

Liberalt protestsegment

Der har været snakket meget om den rekordlave tillid til politikerne på Christiansborg. Og ud fra målingen kan det undre, at LA-vælgerne giver hæderlige karaktersnit til både Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Alternativet. Måske LA's vælgere er mere på proteststien end på et egentligt ideologisk korstog.

handlinger, men at man burde få dem opstillet af rent taktiske årsager.

- Alternativet vil hovedsagelig "æde" stemmer fra venstrefløjspartierne. Ved at få Alternativet opstillet svækkes rød blok, da der ikke er nok politikområder til at bære fem partier over spærregrænsen, lød det.

Morten Dahlin benægter, at han selv skulle have spekuleret taktisk i at få Alternativet opstillet.

- Man har ret til at stille op som parti, hvis man kan samle nok underskrifter. Det har Alternativet gjort, og så må vi se, hvordan det går til valget, siger han.

Til gengæld vil han gerne dele sin frygt for, at de ender med de afgørende mandater i et nyt rødt flertal.

- Den absolut mest uheldige situation for Danmark vil være, hvis vi får en rød regering, som skal danse efter Uffe Elbæks pibe. Hvis han kan sidde ved hver eneste finanslovsforhandling og få krav til den økonomiske politik igennem, vil det være skadeligt for danskerne, siger Morten Dahlin.

Skulle Alternativet komme i Folketinget efter næste valg, ser partiet dog et stort potentiale i at samarbejde med alle andre på tinge - selv dem, der har meget lidt sympati for projektet.

- Jeg tror egentlig, at alle partier i blå blok arbejder for nogle sager, hvor vi kan finde ligheder med vores politik. Vi har for eksempel snakket meget om frihedsrettigheder med Liberal Alliance, siger Rasmus Nordqvist.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Morten Marinus** (DF)

SAMME SKATTE-PROCENT OVER HELE LANDET

Formålet med kommunal udligning er at sikre alle kommuner mulighed for at udføre deres opgaver uanset skattegrundlaget i den pågældende kommune.

Problemet med den pågældende type kommunal udligning er, at borgerne ikke skal betale samme skattesats i alle kommuner. Dette fører til ulighed kommunerne imellem og gør visse kommuner mere attraktive for tilflyttere, hvilket udelukkende skaber yderligere ulighed.

Alle kommuner bør have lige god mulighed for at skabe gode forhold for ældreplejen, pædagogerne og skolerne.

Det er netop ønsket om at kunne skabe bedre forhold og højere serviceniveau, som ligger bag det ulmende oprør mod den eksisterende udligningsreform blandt provinsborgmestrene. Et oprør, der hele tiden udvikler sig, og forslagene til ændringerne i den kommunale udligning er derfor mange.

En større udligning mellem kommunerne vil være at foretrække, men for at sætte debatten på spidsen så har vi i Dansk Folkeparti også et alternativt forslag til at øge ligheden kommunerne imellem. Man kunne fastsætte en ensartet kommunal skatteprocent, hvor den pose penge, der bliver samlet sammen, bliver fordelt ud fra mere klare parametre, der giver de enkelte kommuner mulighed for at have den samme service på for eksempel ældreområdet og børneområdet.

Kommuneskatten svinger i dag med mere end 5 procentpoint fra kommune til kommune. Den er lavest i Rudersdal skarpt forfulgt af andre velhaverkommuner som Frederiksberg, Gentofte og Hørsholm. Ni ud af ti af de kommuner, der har de laveste skatteprocenter, ligger omkring København. Og det er ikke dem, der har det laveste serviceniveau.

> **"Hjælp til provinsen er helt nødvendigt, og hvis der ikke er ekstra penge at give ud af, så må de rige kommuner aflevere flere penge, end de gør i dag."**

Jeg mener, at det må være Folketingets ansvar og opgave at sørge for, at Danmark forbliver i rimelig balance og ikke skævvrides.

I Dansk Folkeparti ønsker vi, at man laver en skatteprocent, der er den samme over hele landet og indbringer nogenlunde de samme indtægter som i dag. Ved at fastsætte en fast skatteprocent undgås desuden en situation, hvor borgerne vil spekulere i, hvorvidt det kan betale sig at flytte til en anden kommune.

Dansk Folkeparti ønsker ikke at straffe provinsen, blot fordi den er provins, således som det er tilfældet i dag. Hvis Hjørring Kommune for eksempel lå i hovedstadsområdet, ville kommunens politikere have 150 millioner kroner mere at råde over om året. Denne konstatering er mildest talt skræmmende og giver ingen mening, når man tænker på, at Udkantsdanmark i forvejen mister indbyggere og dermed indtægter, fordi folk søger ind til byerne. Dette medfører således et fald i serviceniveauet, og så flygter folk endnu mere samtidig med, at ingen nye kommer til i kommunerne.

Denne onde cirkel må stoppes, og den stoppes bedst ved at skabe lighed kommunerne imellem! Hjælp til provinsen er helt nødvendig, og hvis der ikke er ekstra penge at give ud af, så må de rige kommuner aflevere flere penge, end de gør i dag.

Morten Marinus (DF), kommunal- og medieordfører

ILLUSIONEN OM SOCIAL MOBILITET

Politikerne har misforstået begrebet social mobilitet, og deres fokus på negativ social arv og mønsterbrydere har skadet solidariteten og uddannelsessystemet, lyder det fra SFI's tidligere forskningsleder, Erik Jørgen Hansen.

opstigning

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Det er en forholdsvis afdæmpet stemme, der lyder i den anden ende af røret, da Erik Jørgen Hansen tager telefonen. Den snart 80-årige professor emeritus og tidligere forskningsleder ved SFI trak sig efter et langt professionelt liv som bannerfører for forskning i ulighed, fattigdom og uddannelse tilbage til en mere rolig pensionisttilværelse allerede for ti år siden. Arbejdet, der har været båret af et stort personligt engagement, har han dog endnu ikke indstillet helt. I begyndelsen af april udgav han bogen 'Social mobilitet', der er en kritisk gennemgang af forskningen på området og et skarpt debatoplæg, der revser politikerne for deres forståelse af social arv. Det er denne kritik, Erik Jørgen Hansen gentager i telefonen.

Det har været decideret usundt for samfundet at fokusere på negativ social arv og mønsterbrydere, lyder budskabet. Årsagen er en grundlæggende misforståelser af selve begrebet.

- Man taler i dag om social mobilitet, uden det er social mobilitet. Selv de med de højeste uddannelser har ikke de samme chancer på arbejdsmarkedet, som deres forældregeneration havde med samme uddannelsesniveau, siger han og forklarer, at det er arbejdsmarkedet og konjunkturerne, der bestemmer, om der er job.

Til gengæld er der over flere generationer opstået stor uddannelsesmobilitet understreget ved, at en stadig større andel får bedre eller i hvert fald længere uddannelse end deres forældre. Men det ændrer ikke på, at omfanget af den relative sociale mobilitet ikke er vokset i løbet af de sidste 100 år. Det går frem og tilbage i perioder med høj og lav social mobilitet.

- Samfundet kan stort set sørge for, at man får uddannelse, hvis man vil, men det ændrer ikke på arbejdsmarkedets muligheder, siger Erik Jørgen Hansen, der selv er et glimrende eksempel på social mobilitet. Han, der er søn af en snedkermester, blev født i en lille vestjysk landsby, men fik en studentereksamen og siden en universitetsgrad.

Mønsterbryder-mantra

Når den sociale mobilitet i så stort omfang snarere er styret af konjunkturer og den generelle udvikling på arbejdsmarkedet og ikke alene hænger sammen med uddannelsesniveauet, kommer der heller ikke noget godt ud af, at politikerne i stort omfang fokuserer på negativ social arv og mønsterbrydere, mener Erik Jørgen Hansen. Tværtimod.

- De, man kalder mønsterbrydere, bryder ikke mønsteret, for det har altid historisk set været en del af mønsteret, at nogle kom fra arbejderhjem og jævne funktionærhjem og ind i de ledende positioner, siger han og advarer om, at man får den forkerte opfattelse af udviklingen, hvis man ikke husker det og kommer til at dyrke mønsterbryderbegrebet.

- Når man hylder mønsterbryderne, laver man også en skævtegning af den reelle udvikling, siger Erik Jørgen Hansen. Risikoen er, mener han, at man stigmatiserer store grupper som bærere af negativ social arv, blot fordi de kommer fra arbejderhjem, mens man samtidig ved at hylde mønsterbryderne nedgør og underkender dem, der bliver i den sociale klasse, de er født i. Samtidig opstår der med fortællingen om mønsterbrydernes forståelse af, at man bare skal sikre nogle helt specifikke omstændigheder, så andre også kan bryde mønsteret, i stedet for at kigge på, hvilke mere generelle udfordringer som manglende social tryghed og trivsel og kulturelle barrierer alle de, der ikke oplever social mobilitet, møder.

> **"De, man kalder mønsterbrydere, bryder ikke mønsteret, for det har altid historisk set været en del af mønsteret, at nogen kom fra arbejderhjem og jævne funktionærhjem og ind i de ledende positioner."**
>
> **Erik Jørgen Hansen, tidligere forskningsleder for SFI**

- Jeg er imod, at man fokuserer på at hive de kvikke frem i stedet for at gøre mere for at gøre vilkårene bedre for de laveste sociale lag, siger Erik Jørgen Hansen.

Meget, mere, meritokrati

Da den daværende beskæftigelsesminister Mette Frederiksen i august 2013 proklamerede, at 'moderne velfærdspolitik skal handle om social mobilitet fremfor udbetaling af ydelser', var det derfor også ifølge Erik Jørgen Hansen et endegyldigt udtryk for, at selv Socialdemokraterne har glemt solidariteten og blikket for socialt betingede klasseudfordringer. Han, der har været medlem af partiet i fire årtier, har forlængst meldt sig ud, men er stadig skuffet over, at konkurrence og vinderfokus har afløst solidaritet og fokus på de svageste.

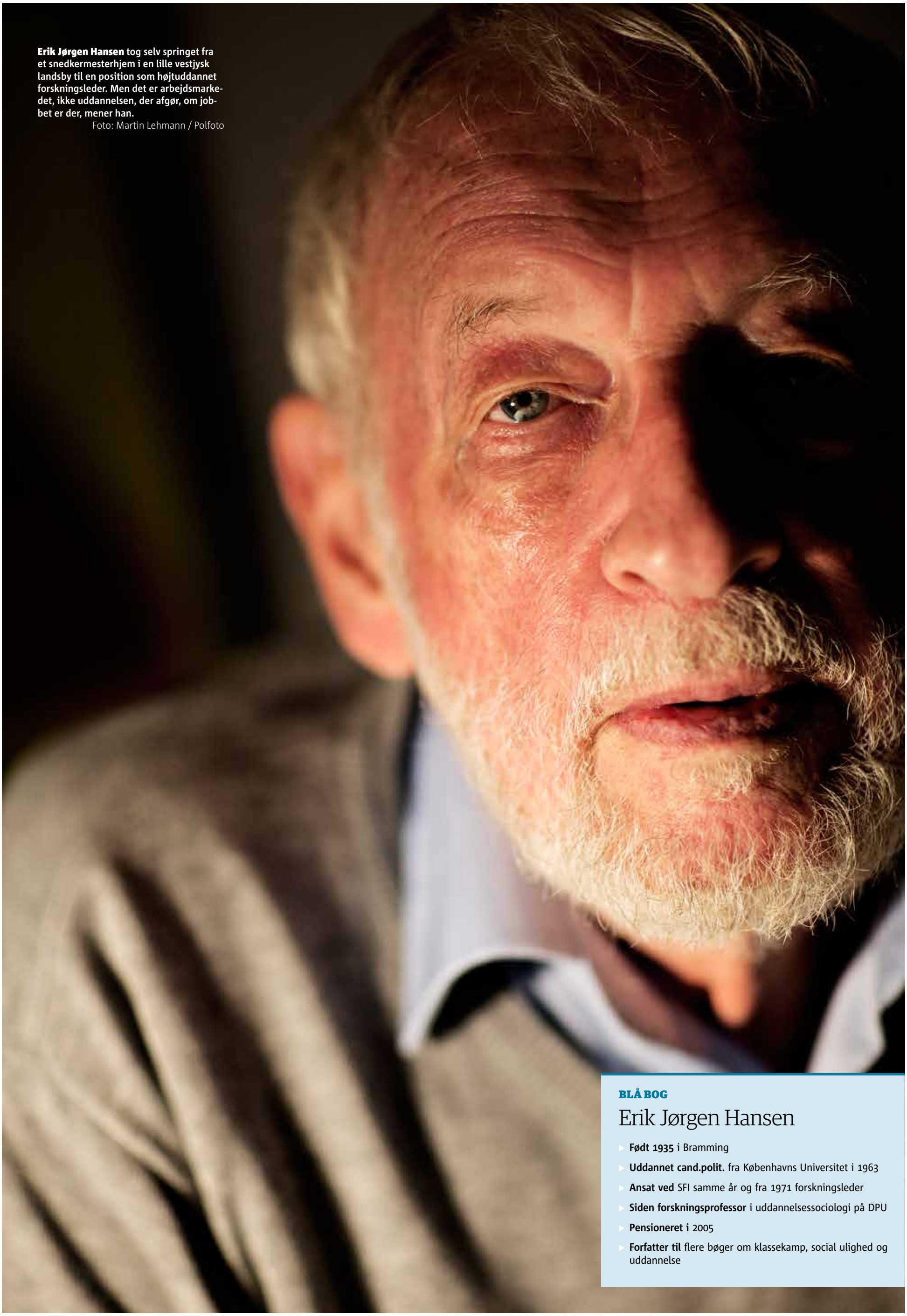
- Den politiske model er skiftet så langt, at selv finansministeren siger, at den moderne velfærdsstat er en konkurrencestat. Det er problematisk, fordi det betyder, at man lægger vægt på, at man kan udkonkurrere andre, og hvis man er dygtig til det, skal man have særlige vilkår, siger Erik Jørgen Hansen. Det skaber et samfund, frygter han, hvor man ikke interesserer sig for social lighed og solidaritet.

- Så vidt jeg kan se, så har de fuldstændig svigtet det, der er de socialdemokratiske værdier, og derfor også den skandinaviske model. Den er ikke brudt sammen af det endnu, men retningen er nogenlunde klar, siger Erik Jørgen Hansen.

Det tydeligste eksempel på udviklingen er for ham at se uddannelsessektoren, hvor den nuværende regering og regeringer før den har gjort alt for at understrege væsentligheden af at få en uddannelse, der er så lang som mulig, ved at stille stadig større krav til andelen med en akademisk uddannelse og ved at italesætte dem, der udviser mest mobilitet, som mønsterbrydere og vindere. Vi har bevæget os, mener han, henimod et samfund, hvor man kun nyder agtelse i kraft af sine boglige evner - et meritokrati.

- Vi har indrettet vores uddannelsessystem, så alle forældre stort set synes, det er en succes, hvis deres barn får en gymnasial uddannelse, med det resultat, at vi har sendt et signal om, at det ikke er så godt at få en håndværksuddannelse som at gå på gymnasiet, siger Erik Jørgen Hansen, der mener, at det skævvrider uddannelsesmulighederne i befolkningen, at man reelt nedvurderer håndens arbejde.

På bundlinjen kommer vi til at mangle faglærte, og man skaber samtidig en forkert udvikling i samfundet ikke kun rent økonomisk, men også i form af en prestigemæssig polarisering socialklasserne imellem.

Erik Jørgen Hansen tog selv springet fra et snedkermesterhjem i en lille vestjysk landsby til en position som højtuddannet forskningsleder. Men det er arbejdsmarkedet, ikke uddannelsen, der afgør, om jobbet er der, mener han.
Foto: Martin Lehmann / Polfoto

BLÅ BOG

Erik Jørgen Hansen

- **Født 1935** i Bramming
- **Uddannet cand.polit.** fra Københavns Universitet i 1963
- **Ansat ved** SFI samme år og fra 1971 forskningsleder
- **Siden forskningsprofessor** i uddannelsessociologi på DPU
- **Pensioneret i** 2005
- **Forfatter til** flere bøger om klassekamp, social ulighed og uddannelse

Af Henrik Græsdal. Mellem jura & politik

Om handicappedes habilitet, og lidt om fodbold

Fredensborg Kommune har i en opsigtsvækkende sag truffet afgørelse om, at et handicappet medlem af byrådet, Kristian Hegaard, var inhabilt ved behandlingen af kommunens besparelseskatalog på handicapområdet. Et flertal i Fredensborg Kommune har ifølge Politiken udelukket ham fra at deltage i drøftelsen af sagen, fordi han selv var en af dem, som modtog de ydelser, som var på forhandlingsbordet (såkaldt BPA-ordning).

Det rejser spørgsmålet om, hvornår det enkelte medlem af kommunalbestyrelsen kan sendes udenfor døren på grund af inhabilitet.

Det følger af den kommunale styrelseslov § 14, at det er kommunalbestyrelsen, der afgør, om et medlem er inhabilt. Det er alene en kompetenceregel. Selve reglerne om inhabilitet fremgår af forvaltningsloven og de uskrevne grundsætninger.

Kristian Hegaard er politisk aktiv og sidder i byrådet i Fredensborg Kommune. Der er han netop blevet erklæret inhabil i behandlingen af kommunens handikappolitik, fordi han som kørestolsbruger selv bliver berørt af de planlagte besparelser.

Martin Lehmann / Polfoto

Særlige interesser

Kernen i inhabilitetsbegrebet er, at den pågældende politiker har et sådant forhold til sagen og/eller sagens parter, at det ud fra en generel vurdering er egnet til at vække tvivl om, at han vil behandle sagen uden at lade sig påvirke af uvedkommende hensyn.

Det betyder, at der ikke skal foretages en individuel karaktermæssig vurdering, men derimod en slags gennemsnitsvurdering af den konkrete situations betydning.

Et kommunalbestyrelsesmedlem, der har en særlig personlig eller økonomisk interesse i en sags udfald, er inhabilt ved behandlingen af sagen, jævnfør forvaltningslovens § 3, stykke nummer 1.

Det betyder, at hvis der skal træffes afgørelse i en sag af ikke ubetydelig økonomisk interesse for et kommunalbestyrelsesmedlem, vil det medføre inhabilitet for eksempel, hvis sagen vedrører Kristian Hegaards egen ordning.

Udfordringen er, at der i forvaltningsloven stilles krav om, at interessen skal være af særlig art. Dette indebærer, at interessen skal have en vis styrke og at der ikke er tale om en interesse af mere almen karakter; jo mere generel en sag kan siges at være, desto stærkere skal et kommunalbestyrelsesmedlems interesse i sagens udfald være, for at inhabilitet kan komme på tale.

”jo mere generel en sag kan siges at være, desto stærkere skal et kommunalbestyrelsesmedlems interesse i sagens udfald være, for at inhabilitet kan komme på tale.”

Anvend “fordelsregel”

Dertil kommer, at der ifølge professor Steen Rønsholdts disputats om habilitet fra 1987 ses en mere intensiv regulering af habilitet i udvalgene end i kommunalbestyrelse. Omvendt er kravene lempeligere i kommunalbestyrelsen, hvor der tages stilling til spørgsmål af betydning for en større gruppe mennesker.

I det omfang, at sagen i Fredensborg vedrører en samlet besparelsesplan for voksen-handicap-området, og at Kristian Hegaard ikke berøres væsentligt anderledes end øvrige handicappede, der er omfattet af BPA-ordninger, vil en samlet afvejning efter min opfattelse tale for ikke at statuere inhabilitet.

Der bør anvendes en ”fordelsregel” i tilfælde af interessekonflikter ved politiske diskussioner om besparelsesplaner i kommunalbestyrelsen, så ”spillet” ikke afbrydes unødigt.

DK MEDIER

Hvad er dit budskab egentlig værd, hvis ingen hører det?

DK-Medier hjælper dig med at bryde igennem lydmuren!

Vil du gerne profilere din kommune og tiltrække nye borgere? Ønsker du at fremme en særlig sag? Eller har du en *best case*, verden bare må høre om?

Dk-Medier tilbyder journalistiske tillæg, specialmagasiner og online markedsføring.
Kontakt os i dag og hør, hvad vi kan gøre for dig.

Per Vinther, redaktør af tillæg og indstik
Tlf. 2810 1800, mail: per@dknyt.dk

Jørgen Scheel, annoncechef
Tlf. 5577 6203, mail: jørgen@kommunen.dk

Myten om et Udkantsdanmark, hvor alt er i forfald, får håndkantslag i ny bog af den socialdemokratiske folketingskandidat Kaare Dybvad. For hvor er det lige, produktionen, der er med til at finansiere de offentlige arbejdspladser, finder sted? I provinsen.
Foto: Peter Hove Olesen / Polfoto

Ny bibel for provinsens politikere

Kaare Dybvads bog "Udkantsmyten" er et velanbragt los i bagdelen til Provinsdanmarks politikere.

Bogen er ikke kun en saltvandsindsprøjtning, der kan få folk i provinsen til igen at ranke sig. Den er også et kæmpe spark i bagdelen til disse områders politisk valgte repræsentanter, som tilsyneladende i årevis har sovet i timen og ladet sig besnakke af en holdning om, at "hovedstaden var vækstlokomotiv for provinsen".

debatbog

Af Jarl Cordua
red@kommunen.dk

Et forfaldent hus med en facade skæmmet af afskallet maling. På den tilhørende langhårede græsplæne står et læs med ubrugte tegl-plader, væltede plasticmøbler, alskens skrammel, en campingvogn og en Citroën 2CV. Det er forsidebilledet på Kaare Dybvads debatbog, der vil gøre op med myten om det trøstesløse "Udkantsdanmark", hvor ingenting tilsyneladende sker og næsten alle er på kontanthjælp.

Dybvads bog er en krigserklæring mod de fordomme, der florerer om det Danmark, der findes udenfor de fire største byer og Trekantsområdet og af udviklingen er dømt til en langsom, men ubønhørlig og sikker død. Men nu rejses oprørsfanen! For i bogen vender Dybvad tingene på hovedet: Hvor er det egentlig, at (eksport)produktionen og dermed værdierne - som danner grundlaget for offentlige arbejdspladser - bliver skabt? Svar: I provinsen. Men hvor ender man med at lægge hovedparten og stadig flere af de statslige arbejdspladser? I København. Alligevel straffer man "Resdanmark" med en fortsat centralisering, der lægger stadig flere statslige arbejdspladser og uddannelsesinvesteringer i København og de større byer. Det er især det skisma, som Dybvads bog kredser om, og som han ganske overbevisende får sat på dagsordenen.

Har sovet i timen

Bogen er ikke kun en saltvandsindsprøjtning, der kan få folk i provinsen til igen at ranke sig. Den er også et kæmpe spark i bagdelen til disse områders politisk valgte repræsentanter, som tilsyneladende i årevis har sovet i timen og ladet sig besnakke af en holdning om, at "hovedstaden var vækstlokomotiv for provinsen" (en konklusion i en gammel tvivlsom analyse, som Dybvad undervejs effektivt punkterer). Samtidig sørger hovedstaden og Østjylland med udligningsordningen for, at en stor årlig check holder rumpen oppe på de fattige provinskommuner. Vrøvl, siger Dybvad, der med et andet regnestykke argumenterer for, at provinsen betaler milliarder for trafikinvesteringer i hovedstaden og i øvrigt trækkes med udgifter til svage tilflyttere på førtidspension, som de oprindelig fik tilkendt i de rige kommuner, som nu sender regningen videre.

Bogen, som er righoldig på ammunition i debatten, har potentiale til i årevis fremover at blive en bibel for samtlige de folketingskandidater, der gerne vil vælges udenfor København og Aarhus og fremover må forventes at insistere på, at der nu bliver rettet op på tingene. For dem og alle øvrige folkevalgte samt embedsmænd er der ganske enkelt tale om pligtlæsning.

Forfatteren selv er folketingskandidat for Socialdemokraterne, men han har også en relevant faglig baggrund som cand.scient. i geografi og har arbejdet med regional udvikling, heraf de seneste tre år som chef for vidensprojekter i Væksthus Sjælland.

Dybvad forfalder undervejs klogt til ikke at pege alt for tydeligt (parti)politisk fingre ad beslutninger, som han grundlæggende mener har forvoldt skade på sammenhængskraften. Det er for eksempel kommunalreformen, som Venstres Lars Løkke Rasmussen kan tage æren for, selvom den og andre centraliseringsreformer har tømt adskillige købstæder for arbejdspladser, politisk liv og administrativt indhold. I stedet anlægger Dybvad et forsigtigt og konstruktivt syn, glatter lidt ud i forhold til de positive effekter, der kan have været ved reformen, og bruger i stedet opmærksomheden til at angive konstruktive forslag til, hvordan man kan få ændret udviklingen. Dybvad samler på allierede - ikke modstandere.

Det er imidlertid ikke kun politisk og økonomisk, at provinsen er blevet forsømt. Kulturelt står det også helt galt til, mener Dybvad. Filmkunstnere og forfattere har med enkelte undtagelser - måske bortset fra serien "Arvingerne" - i årevis tegnet et billede af provinsen som et på alle måder rædselsfuldt sted at have en tilværelse. Derfor har Dybvad en helt indlysende pointe i, at man næppe fremmer optimisme, vækst og virketrang i disse landsdele, når der slides så hårdt på imaget i disse stereotype fremstillinger af det triste liv i provinsen.

Samlet set er denne bog det bedste, der er sket for debatten om "Udkantsdanmark" i mange år, og dens potentiale til at påvirke politiske holdninger i årene fremover til gavn for provinsen er betydeligt.

"Udkantsmyten" – hvordan centraliseringen af Danmark ødelægger vores økonomi og sociale sammenhængskraft
Af Kaare Dybvad
People's Press
202 sider

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"To ud af tre kommuner har i dag færre penge at drive kommune for, end da jeg var statsminister. I de kommuner drømmer de om et udgiftsstop. De drømmer om tanken om at kunne have bare de penge, de havde."
Lars Løkke Rasmussen (V) fra Folketingets talerstol.

Af Knud Abildtrup. Udenfor referat

Pølsehorn, fadøl og formuefordel

I denne tid risikerer den britiske lokalpolitiker Kim Rose en straf på et års fængsel for at have delt pølsehorn og sandwiches ud under en valgevent i Southampton. Kandidaten, der stiller op til det kommende parlamentsvalg for det indvandrings- og EU-kritiske parti Ukip, kalder selv politianmeldelsen totalt latterlig. Kim Rose delte madvarerne ud, mens en veteranstjerne i snooker - en variant af billard - gav opvisning for lokale unge.

Studerer man de britiske valgregler, fremgår det, at 'a person is guilty of treating if they directly or indirectly give or provide any food, drink, entertainment or provision to corruptly influence any voter to vote or refrain from voting. Treating requires a corrupt intent - it does not apply to ordinary hospitality.'

Hvorvidt der juridisk er tale om en overtrædelse af den britiske lovgivning, bliver tilsyneladende et spørgsmål om Roses intention med sine sausage rolls. Selv udtalte han til medier, at hvis andre politikere tror, at man kan bestikke vælgerne med pølsehorn, er det ikke overraskende, at de selvsamme politikere ikke vil tiltro de britiske vælgere en ny EU-afstemning.

Skulle det komme så vidt, må man formode, at Ukip-kandidaten vil holde sig til, at hans sandwich holder sig indenfor rammerne af begrebet 'gæstfrihed' ved snooker-arrangementet, hvor også te og kaffe var gratis. Under alle omstændigheder har anmeldelsen givet national genlyd og Rose en vis PR-fordel - mens han venter på at skulle forklare sig hos Hampshire Constabulary's Economic Crime Unit.

"At fænomenet stemmekøb – i kriminel forstand – eksisterer i bedste velgående i lande, som 'vi plejer at sammenligne os med', vidner et fransk eksempel fra 2009 om."

Gavmild rigmand

At fænomenet stemmekøb - i kriminel forstand - eksisterer i bedste velgående i lande, som 'vi plejer at sammenligne os med', vidner et fransk eksempel fra 2009 om: Industribaronen Serge Dassault blev frataget sin valgbarhed i et år for at have købt sig til stemmer ved et lokalvalg i Paris-forstaden Corbeil-Essonnes.

Det afgjorde Frankrigs højeste administrative domstol i sagen mod borgmesteren, der som en af verdens allerrigeste jo i hvert fald har økonomiske forudsætninger for at købe sig til politisk opbakning.

Hans advokater fremhævede dengang, at Dassault i adskillige år havde været genstand for påtrængende ønsker om pengegaver fra forskellige individer, der kendte til hans gavmildhed og filantropiske handlinger, og at hans ydelser altid var foregået uden forbindelse med valghandlinger.

Nå, det var dengang. Tilbage i en dansk - og mere pølsehorns-agtigt - politisk virkelighed så var der ved det seneste kommunalvalg i 2013 et valgstunt, der tiltrak sig landsdækkende opmærksomhed.

Fri fadøl

Et foto af en stemmeseddel med kryds ved spidskandidaten Klaus Markussen eller Venstre ville udløse gratis fadøl i to timer på Cafe Hoe i Hillerød, fremgik det i ugen op til valget på cafeens Facebook-profil.

Markussen selv understregede dengang, at det var cafeen og ikke Venstre i Hillerød, der stod bag arrangementet, men så i øvrigt ikke noget demokratisk problem. Han påpegede derimod, at andre kandidater jo uddeler roser, tyggegummi og æbler, og mente, at hans arrangement faldt indenfor denne kategori.

Ifølge straffelovens paragraf 117, stykke 4, er det forbudt at tilbyde 'formuefordel for at påvirke nogen til at stemme på en vis måde'. Og med en strafferamme op til to år er det i øvrigt lige så kriminelt at 'modtage, fordre eller lade sig tilsige (hvad det så end skal betyde) en formuefordel'.

Og netop aspektet med beviset fra valghandlingen - et snapfoto på mobilen fra valghandlingen i stemmeboksen som adgangsbillet - har vel været med til at placere Hillerød-ideen i den lidt tungere vægtklasse sammenlignet med pølsehornene i Southampton - sammen med 'gevinsten' på ikke mindre end to timers fri fadøl, som man må formode faktisk kunne føles attraktiv for nogle af vælgerne.

På Café Hoe ændrede man efter medieomtale vidt og bredt ideen til i stedet at give gratis øl til alle i to timer - og havde fået sig sin kortvarige omtale. Det viste sig nemlig for cafeen også at handle om den lokale bevillingspolitik. Om den blev ændret, vides ikke, men Markussen blev i hvert fald ikke borgmester.

dk job

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

Syddjurs KOMMUNE
Skole- og dagtilbudschef, Syddjurs Kommune
Kan du skabe sammenhæng? Til en nyoprettet stilling som chef for Skole- og dagtilbudsområdet søger vi den rette til at stå i front for styring og udvikling.
Ansøgningsfrist: 30/04/2015

norddjurs kommune
IT- og digitaliseringschef, Norddjurs Kommune
Norddjurs Kommune søger en IT- og digitaliseringschef, som både skabe udvikling af IT og digitalisering og sikre driften.
Ansøgningsfrist: 29/04/2015

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
NaturErhvervstyrelsen
Teamleder, NaturErhvervstyrelsen
Vil du være med til at udvikle og gennemføre NaturErhvervstyrelsens IT-strategi? NaturErhvervstyrelsen søger en teamleder. Stillingen er til besættelse i 1 år med mulighed for forlængelse.
Ansøgningsfrist: 22/04/2015

SLAGELSE KOMMUNE
Områdeleder, Slagelse Kommune
Slagelse Kommune søger områdeleder til Hjælpemiddelområdet i Center for Sundhed og Omsorg. Har du lyst til at være frontløber i den kommende tids forandringsproces?
Ansøgningsfrist: 21/04/2015

73,9

procent af de unge, der til sommer forlader 9. eller 10. klasse, håber at komme i gymnasiet. I 2014 var det 73 procent. Samtidig har færre unge end sidste år sendt en ansøgning af sted til en erhvervsuddannelse – nemlig 18,5 procent mod 19,6 procent i 2014.

Kilde: Pol.dk

Grundtvig og nationen. Hvad er en nation, hvordan opbygges den, og hvordan stiller nationsbygningsprocessen sig i nutiden?

Nation er et gammelt begreb, der har ændret betydning op gennem historien. En helt afgørende betydningsændring kom med Den Franske Revolution i 1789, hvor der for alvor knyttes en forbindelse mellem stat og nation. Som begrebet indikerer, består en national-stat af to komponenter: nation og stat. De fleste statsdefinitioner betoner, at staten er knyttet til et territorium, som den kontrollerer. Med sin territoriale forankring er staten så at sige synlig. Nationen derimod er usynlig. Den kan ikke iagttages på samme måde som vulkaner eller elefanter. Den irsk-amerikanske antropolog Benedict Anderson har givet tankegangen en elegant og slagkraftig formulering, idet han siger, at en nation er et forestillet fællesskab. I sin bog Imagined Communities fra 1983 fremhæver han, at fællesskabet er forestillet, "fordi medlemmerne af selv den mindste nation aldrig vil kende de fleste af deres medborgere, møde dem eller høre om dem. Og trods det vil der alligevel i hver enkelts bevidsthed være en forestilling om deres indbyrdes fællesskab". Men selvom nationer er usynlige, kan de gøres synlige ved hjælp af symboler, for eksempel et flag, og gøres 'hørlige' i kraft af historier, fortællinger og sange.

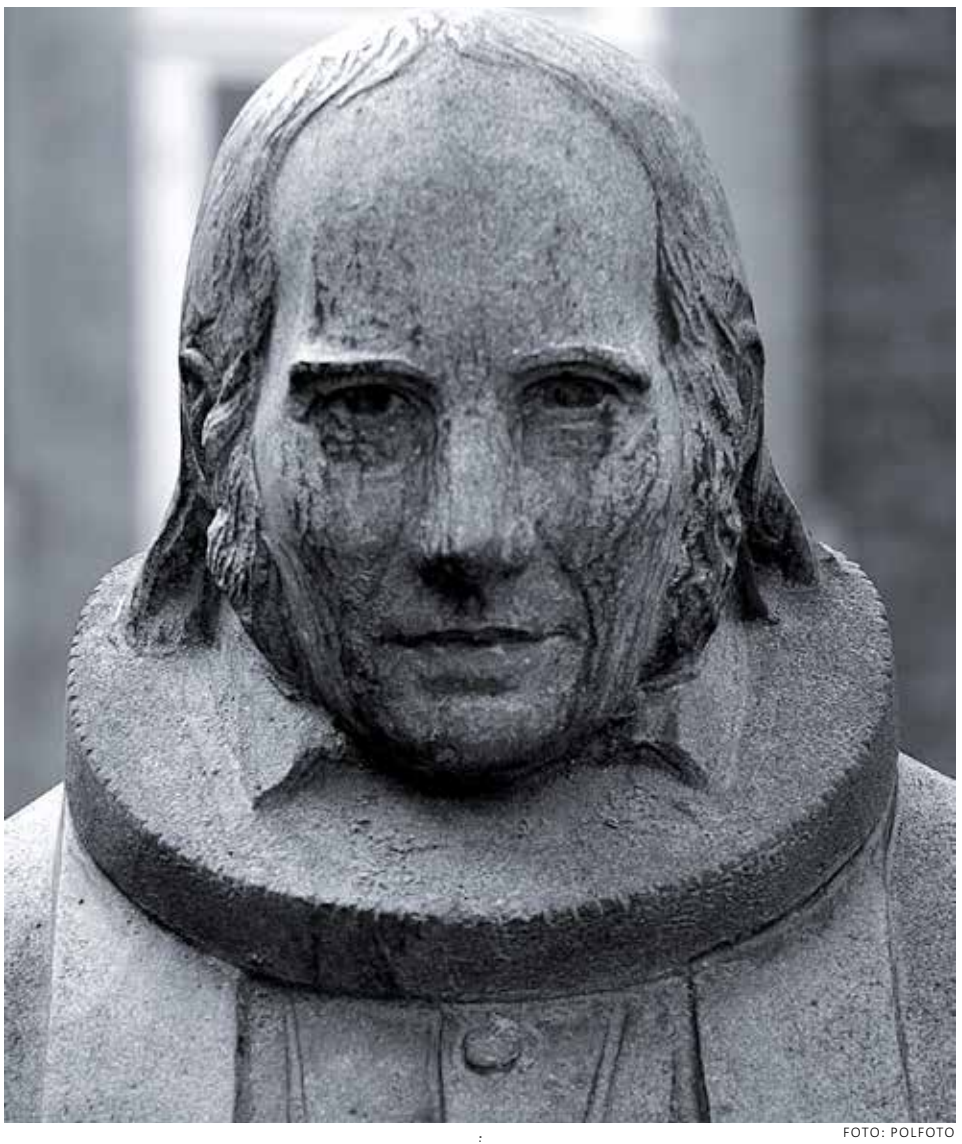

FOTO: POLFOTO

"Getting to Denmark"

Den amerikanske politiske filosof Francis Fukuyama har i sine to store værker The Origins of Political Order (2011) og Political Order and Political Decay (2014) fokuseret på forudsætningerne for en velfungerende politisk orden. For det første kræver det ifølge Fukuyama statslige institutioner, der er sekulære, for det andet fordrer det en retsstat, der sikrer ejendomsret og personlig frihed, og for det tredje stiller det krav om god regeringsførelse, det vil især sige en ikke-korrupt regeringsførelse. Den type stater findes der ikke mange af i verden - ikke meget mere end ti. Danmark er en af dem, hvilket kommer til udtryk i slagordet "getting to Denmark". Dette slagord, som oprindelig blev formuleret af to økonomer ansat i Verdensbanken, har Fukuyama gjort til ledetråd i de to nævnte værker.

Når det er vanskeligt at etablere velfungerende national-stater, hænger det ifølge Fukuyama sammen med vanskeligheden ved at udvikle national identitet. I artiklen "Nation Building and State Building", som indgår i bogen Building the Nation. N.F.S. Grundtvig and Danish National Identity (2015), fremhæver han, at en vellykket statsbygningsproces er afhængig af en vellykket nationsbygningsproces. I artiklen sammenligner Fukuyama blandt andet nationsbygningsprocessen i henholdsvis Nigeria og Indonesien og peger på, at processen i stor udstrækning er lykkedes i Indonesien, men ikke i Nigeria. Ligeledes sammenligner han nationsbygningsprocessen i Indonesien med processen i Danmark. I begge lande er processen lykkedes, men på ret forskellig vis. I Indonesien er den blevet gennemtrumfet 'fra oven', mens den i Danmark i stor udstrækning er vokset frem 'fra neden'.

Mens stater primært opbygges af politikere ved hjælp af lovgivning og et statsligt bureaukrati, bygges nationer af en broget skare af historikere, forfattere, malere, musikere, sangere, journalister, lærere med flere. Det er her, Grundtvig kommer ind i billedet som nok den enkeltperson, der har bidraget mest til opbygningen af den danske nation. Selvom han som medlem af den grundlovgivende forsamling 1848/49 og senere som folketingsmedlem 1850-1858 deltog aktivt i formgivningen af staten ved hjælp af lovgivning, er det først og fremmest som nationsbygger, han fik indflydelse, især takket være sit eminente talent for at italesætte og poetisere folket og nationen som en ny form for fællesskab - et folkeligt-nationalt fællesskab.

Men som Fukuyama gør opmærksom på, er det ikke kun Grundtvig, der står fadder til den moderne danske identitet; det gør den tyske kansler Otto von Bismarck også. Havde Preussen ikke angrebet Danmark i 1864, var riget muligvis forblevet en multinational og flersproglig stat med en anden form for identitetsdannelse end den, der har fundet sted. Hvorvidt Danmark i så fald ville have udviklet sig som for eksempel Schweiz eller Belgien, er ikke til at sige.

Nationsbygning i dag

Er 'nation building' ikke noget, der hører det 19. århundrede til, og en uaktuel problemstilling i begyndelsen af det 21. århundrede? På ingen måde: I disse år er det danske sprog blevet beriget med begrebet 'fejlslagne stater'. Men hvorfor er der stater, der kollapser? Det kan der være forskellige grunde til; en helt afgørende er imidlertid, at nationsbygningsprocessen er slået fejl. Den er for eksempel fejlslagen i stater som Nigeria, Yemen og Somalia, hvilket har vist sig at være et stort problem for det internationale samfund, idet fejlslagne stater tiltrækker terrornetværk som al-Qaeda, al-Shabaab og Boko Haram.

"I dag er det en udbredt forestilling især i visse akademiske kredse, at nationsfølelsen er skyld i alle problemer vedrørende immigration og integration, og at det derfor gælder om at få gjort kål på denne følelse. Men det er og bliver en naiv forestilling."

Danmark er ikke en fejlslagen stat. Tværtimod - Danmark er ifølge Fukuyama en meget vellykket stat. Det hænger sammen med, at nationsbygningsprocessen efter 1864 lykkedes i en grad, som er ret exceptionel set i europæisk perspektiv. Den blev for alvor påbegyndt af grundtvigianerne i de sidste årtier af det 19. og de første af det 20. århundrede; efter Første Verdenskrig blev den videreført af arbejderbevægelsen som markeret med Socialdemokratiets nye partiprogram "Danmark for Folket" i 1934; efter Anden Verdenskrig fortsatte nationsbygningsprocessen med udviklingen af velfærdsideologien og opbygningen af velfærdsstaten.

Det er vigtigt at gøre sig klart, at der kan bygges og bliver bygget nationer på mange måder. Den danske nation blev i de første årtier i høj grad opbygget ved hjælp af sprog og kultur; da arbejderbevægelsen blev den ledende kraft i processen, kom politiske og sociale ideer til at spille en afgørende rolle i nationsbygningsprocessen. Der kan med andre ord indgå nye elementer i processen, der relativerer gamle faktorer. Det kan være illustrativt at henvise til den irske nationsbygningsproces, idet den ikke som udgangspunkt byggede på sprog, men på religion. I slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede var det engelske sprog slået så stærkt igennem i Irland, at sproget ikke kunne indgå som faktor i den nationale kamp mod England. Det blev i stedet religion i form af katolicisme. Nationer kan opbygges og bliver opbygget af vidt forskellige elementer.

I dag er der to faktorer, der må medtænkes og inkluderes i den fortsatte danske nationsbygningsproces. Den ene er, at vi nu ikke kun er danske statsborgere, men også unionsborgere. Den anden er, at vi nu lever i et mere multikulturelt, multietnisk og multireligiøst samfund end for 150 år siden. I dag er det en udbredt forestilling især i visse akademiske kredse, at nationsfølelsen er skyld i alle problemer vedrørende immigration og integration, og at det derfor gælder om at få gjort kål på denne følelse. Men det er og bliver en naiv forestilling. Uden opbygning og opretholdelse af national identitet er det vanskeligt - for ikke at sige umuligt - at få en demokratisk nationalstat til at fungere på fornuftig vis. Nationsbygningsprocessen er imidlertid ikke en afsluttet proces, men en dynamisk proces, hvori der fortsat kan og bør indoptages nyt 'byggemateriale'. Som Ove Kaj Pedersen har formuleret det i et interview: 'Nation building never ends".

Hvis du finder ovennævnte problemstillinger interessante, kan du læse mere herom i bogen Building the Nation. N.F.S. Grundtvig and Danish National Identity. Bogen indeholder 21 kapitler plus en indledning skrevet af John A. Hall og Ove Korsgaard samt en afslutning af Ove Kaj Pedersen. De tre har redigeret bogen, som er udgivet på McGill Queen's University Press i Montreal i foråret 2015 og skrevet af 22 personer, der bor og arbejder i henholdsvis Danmark, Sverige, Storbritannien, USA og Canada. God læselyst!

Af Ove Korsgaard, professor emeritus, Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU). Forfatter til blandt andet trilogien »Kampen om kroppen« (1982), »Kampen om lyset« (1997) og »Kampen om folket« (2004). Korsgaard har været forstander på Den frie Lærerskole 1991-93, derefter forsker ved Nordens Folkelige Akademi, Odense Universitet og fra 1996 Danmarks Lærerhøjskole (i dag Danmarks Pædagogiske Universitet).

Send navnestof til os:
Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Når Socialdemokraterne hører Venstre sige, at de godt kunne forestille sig en brugerbetaling, hvis du går til praktiserende læge, er det, som om hele velfærdsstaten står og tipper. Så gør Socialdemokraterne korsets tegn, og efter 30 sekunder bakker Venstre ud og tør ikke diskutere det - og det bør man i den grad gøre."

Uffe Elbæk, folketingsmedlem og politisk leder for Alternativet, til Ræson

Ind i manegen: Pia Boisen

"Jeg vil gerne tættere på de afgørende beslutninger"

Engagementet har brændt siden gymnasietiden og især på de store velfærdsområder uddannelse, sundhed og socialpolitik, hvor Enhedslistens Pia Boisen gerne vil tættere på de afgørende beslutninger. Med en plads som nummer to på partilisten i Københavns Omegns Storkreds er det inden for rækkevidde.

Kommunen bringer i hvert nummer frem til folketingsvalget et portræt af en politisk profil, der enten stopper i Folketinget eller står på tærsklen til måske at blive nyvalgt.

Af Michael Kjærgård
michael@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?
- Åh, det er jo så lang tiden siden, at jeg næsten ikke kan huske det, men det var noget med at føle indignation over de uretfærdigheder, man oplevede. Det var jo tilbage i gymnasietiden i 1970'erne, og jeg tror, at EF var det første spørgsmål, jeg engagerede mig i.

Hvad er din politiske mærkesag/hovedinteresse?
- Jeg interesserer mig især for de store velfærdsområder - uddannelse, sundhed og socialpolitik. Og også for nogle af de fælles problemstillinger, der dækker alle de områder: Det er dels den sociale ulighed, og hvordan den sætter sig igennem indenfor sundhed og uddannelse, dels den måde, man i dag styrer den offentlige sektor på med New Public Management og så videre. Her er der brug for forandring.

Hvad er din største styrke som politiker?
- Jeg er arbejdsom. Jeg har en masse erfaring efter 30-35 år på arbejdsmarkedet. Og så er jeg meget vedholdende.

Hvad er din værste svaghed som politiker?
- Jeg er ikke meget værd, hvis jeg ikke får min nattesøvn. Der kan være situationer, hvor det godt kan betyde noget.

Hvad fik dig til at beslutte at stille op som folketingskandidat?
- Det skyldes mine erfaringer fra min første periode i amtsrådet. Det gik hurtigt op for mig, at det ikke var dér, tingene for alvor skete. Hvis man ville påvirke rammerne for velfærdspolitikken, så var det i Folketinget, det skulle foregå, og det ville jeg gerne. Jeg vil gerne tættere på de afgørende beslutninger.

Hvem har du til at hjælpe dig? Hvor stor en organisation står bag dig i valgkampen?
- Enhedslisten er jo speciel i forhold til de fleste andre partier ved, at vi kandidater ikke er i konkurrence med hinanden. Vi har én kampagne - for partiet. Til at hjælpe mig i valgkampen har jeg nogle kræfter i partiets organisation i storkredsen, og så har jeg min egen lokalafdeling i Lyngby. Der har jeg boet i over 25 år, så jeg har en stærk lokal forankring. Derudover er der god støtte at hente i Enhedslistens politiske sekretariat, og det benytter jeg mig selvfølgelig også af.

Hvor mange penge bruger du på din kampagne, og hvor kommer de fra?
- Altså, jeg kommer nok til at købe noget kage til dem, der hjælper mig. Jeg bruger ikke selv penge på plakater og tryksager og den slags; jeg bruger kun, hvad partiet stiller til rådighed - bortset fra kage til aktivisterne.

Hvad kan personen Pia Boisen bidrage med som folketingsmedlem, hvis hun bliver valgt ind?
- Jeg har som sagt mangeårig arbejdserfaring, og jeg har også en stor politisk erfaring. Desuden er jeg en dygtig forhandler. Jeg arbejder i en fagforening - det giver god praktisk øvelse.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?
- I øjeblikket er der jo ikke tid til så meget andet, men jeg kan godt lide at være udendørs med min mand. Gerne i Norden og Europa og gerne på måder, der involverer gode gåture i smuk natur.

BLÅ BOG

Pia Boisen

- **Opstillet i** Lyngbykredsen for Enhedslisten i Københavns Omegns Storkreds
- **Medlem af** Københavns Amtsråd 1998-2006, medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse siden 2012 (senest valgt som nummer 1)
- **58 år,** fagforeningskonsulent

1.200

nye stillinger er der etableret i Region Hovedstaden de seneste tre år. I samme periode er antallet af offentlige fuldtidsstillinger faldet mellem 1200 og 4500 i de øvrige fire regioner.

Kilde: Tv2.dk

Politisk kalender

>> Læs hele kalenderen på dknyt.dk

20. APRIL 2015

Fremtidens digitale infrastruktur for telemedicin

Danske og internationale virksomheder har store forventninger til, at markedet for sundheds-it, herunder især telemedicin, vil vokse i de kommende år.

Den 16. januar 2015 besluttede Regionernes Sundheds-it (RSI) at etablere en digital infrastruktur til at understøtte national udbredelse af telemedicin. Med beslutningen har regionerne lagt sig fast på en fælles standard på det telemedicinske område. På mødet deltager blandt andet Regionernes It-arkitekturråd og MedCom for at fortælle nærmere om planerne. Fokus vil være på at uddybe regionernes beslutning, give en status for arbejdet, svare på spørgsmål samt åbne op for en diskussion af perspektiverne i beslutningen.

Industriens Hus, København V

21. APRIL 2015

Åbent samråd om handicappedes muligheder for at deltage i aktivitetstilbud

Folketingets Socialudvalg har kaldt ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold, Manu Sareen (R), i samråd for at redegøre for, om det er rimeligt, at handicappedes muligheder for at deltage i aktivitetstilbud skal afhænge af den enkelte kommunes serviceniveau på området. Endvidere er ministeren blevet bedt om at redegøre for, hvad ministeren har gjort for at sikre handicappedes muligheder for at deltage i aktivitetstilbud, efter at KL i januar 2014 præciserede reglerne om brugerbetalt ledsagelse.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Anne-Mette Winther Christiansen (V) og Troels Lund Poulsen (V).

Christiansborg, S-092

21. APRIL 2015

Åbent samråd om Dong

Folketingets Finansudvalg har kaldt finansminister Bjarne Corydon (S) i samråd for at oplyse om, hvorfor der i salgsforhandlingerne ikke blev taget højde for den værdiforøgelse af Dong, som kontrakter på havvindmøller ville medføre og hvad Finansministeriet vidste om kontraktforhandlingerne, samt bekræfte, at den værdiforøgelse, der lå i kontrakterne, ikke blev indregnet i værdien af Dong.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra medlemmer af udvalget Kristian Thulesen Dahl (DF) og Frank Aaen (EL).

Christiansborg, 1-133

23. APRIL 2015

Åbent samråd om § 3-arealer og økologers ret til gødskning

Miljøudvalget har kaldt miljøminister Kirsten Brosbøl (S) i samråd for at redegøre for, hvorfor der er lavet en undtagelse fra gødskningsforbuddet på § 3-arealer for økologiske husdyr. Udvalget har bedt ministeren redegøre for, hvorfor man har lavet en undtagelse fra gødskning af § 3-arealer, der ikke er baseret på naturfaglige hensyn, og om man kan forestille sig undtagelser i andre tilfælde, hvor enkelte konventionelle landmænd bliver særlig hårdt ramt af forbuddet. I den forbindelse har udvalget bedt ministeren redegøre for, hvorfor der er forskel på, om den gylle, der anvendes på § 3-arealer, kommer fra en økologisk ko eller fra konventionelle landbrug.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V) og Pia Adelsteen (DF).

Christiansborg, 2-133

Kommuner

FREDERIKSBERG

S-spids forlader politik

Socialdemokraterne på Frederiksberg stiller med en ny spidskandidat til KV17. Efter forgæves at være gået efter borgmesterposten to gange nedlægger den hidtidige, Katrine Lester, sit hverv i kommunalbestyrelsen for at hellige sig sit civile job. Udenfor politik er Katrine Lester chefkonsulent i konsulenthuset LEAD Agency - et job, hun har fået for nylig. Katrine Lester understreger, at hun kun siger 'farvel til livet som politiker - det er ikke et farvel til Socialdemokraterne'. Partiets byrådsgruppe har allerede besluttet, at Michael Vindfeldt overtager posten som gruppeformand og 2. viceborgmester.

HØRSHOLM

Gribskov-direktør til Hørsholm

En enig kommunalbestyrelse har udnævnt Pernille Halberg Salamon til ny direktør, der skal stå i spidsen for områderne Dagtilbud og skole, Kultur og fritid samt Børn og unge, oplyser kommunen. Pernille Halberg Salamon kommer fra en stilling som direktør for Børn og unge, Kultur, fritid og turisme samt IT og borgerservice i Gribskov Kommune. Hun har tidligere været ansat i Undervisningsministeriet, SU-styrelsen og Finansministeriet. Pernille Halberg Salamon er uddannet cand.scient.pol. I Hørsholm afløser hun Kenneth Kristensen, der er blevet kommunaldirektør i Dragør.

KØBENHAVN

Kontorchef skifter til storleverandør

Elin Steppat Hausle er per 1. april ansat som HR-chef i Bruger - Hjælper Formidlingen. Hun kommer fra Københavns Kommune, hvor hun som kontorchef i Børne- og Ungdomsforvaltningen havde ansvar for HR- og MED-organisation. Elin Steppat Hausle har tidligere arbejdet i KL som overenskomstforhandler, oplyser BHF. Det viser sig iøvrigt, at BHF i december fik ny administrerende direktør: Jens Hornemann, som var direktør i COK frem til marts 2011, hvor han blev afløst af den nuværende, Ib Oustrup. Hornemann kom i denne omgang fra en stilling som direktør for BDO Kommunernes Revision.

NYBORG

Ny turistchef

Tre år. Så længe har Nyborg Kommune stået uden en lokal turistchef, men 1. maj er det slut. På et pressemøde forrige tirsdag blev 39-årige Sanne Hoffensetz Andresen fra Nyborg præsenteret som den person, der i fremtiden skal lokke turister til Nyborg, skriver Fyens Stiftstidende. Sanne Hoffensetz Andresen har mere end 12 års erfaring med salg, markedsføring og branding samt naturligvis mennesker og er aktuelt ansat som marketingchef i virksomheden Ordbogen A/S. Hun bliver en del af det nye Bureauet Nyborg, der får adresse på Torvet og skal samle den lokale indsats for handel, erhverv og turisme.

AALBORG

Turisme-direktør går af

Direktør i VisitAalborg Helge Søgaard fratræder sin stilling til sommer, oplyser TV2 Nord. Han overtog chefjobbet hos Aalborg Turist Bureau i 2002. Bestyrelsesformand Jens-Chr. Schmidt, VisitAalborg, beklager, at man skal sige farvel til sin direktør, men respekterer Helge Søgaards beslutning om at stoppe erhvervskarrieren. Bestyrelsen sætter nu gang i en proces med at rekruttere en ny direktør. Det forventes at være på plads henover sommeren. Helge Søgaard, der fylder 60 i år, fortsætter som direktør, indtil en ny er på plads.

Organisationer

PLO

Formand går af

Den interne strid om de overordnede linjer i Praktiserende Lægers Organisation (PLO) fører endnu engang til, at forbundet skal finde en ny formand. Den nuværende formand, Bruno Melgaard Jensen, har besluttet sig for at gå af i forbindelse med det kommende repræsentantskabsmøde 11. april.

- Det er en konsekvens af den politiske situation lige nu og af det repræsentantskab, der blev valgt ind sidste gang. Jeg har ikke den opbakning, jeg havde, da jeg blev valgt, og derfor er jeg nødt til at trække en streg i sandet, siger den afgående formand til Ritzau.

Han har ikke lyst til at gå i detaljer i forhold til, hvad der konkret er uenighed om i forbundsledelsen.

Vore konsulentydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og –udvikling
- Chef-til-leje

H.C.Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledererfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Hele Danmarks mødested

- Fantastisk beliggenhed nær skov og strand
- 36 veludstyrede, fleksible møderum
- Stor kapacitet ved lokale samarbejdspartnere

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

MØDER & KONFERENCER DIN SIKKERHED

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Anders Kjærulff. **En elektro-pedels bekendelser**

Skal du like luskebuksene på Borgen?

I 2011 var der folketingsvalg. Og hos Det Radikale Venstre ville de gerne have så mange stemmer som muligt, og derfor vendte de sig mod internettet og sørgede for, at der kom en cookie på din computer, hvis din mus så meget som strejfede en af deres bannerannoncer. Cookien er et lillebitte stykke kode, der kan følges, når din browser render rundt på nettet, og den sagde ikke noget om, at den var der; den sad bare lige så stille dér, mens kampagnekontoret kunne se, hvor den og din browser ellers tog hen og, ud fra det sende nye bannere og lokale kandidater til din webbrowser.

Smart ikke? Og en cookie, tænker vi, skidt med det, de ved jo alligevel så meget om os ...

Og ja. Det gør de. Og de vil gerne vide endnu mere.

Til folketingsvalget 2015 er der kørt store digitale kanoner frem - de er ladet med Big Data. Et firma som NN Markedsdata har ifølge BT kunder i flere partier; NN kan garantere 60 procents chance for at ramme en særlig modtagelig gruppe med et bestemt budskab - og de kan finde ud af, hvor den bor. Det sker via offentligt tilgængelige data, såkaldte 'Open Data' fra for eksempel Danmarks Statistik; data om os borgere, der er samlet sammen af staten - og nu bruges igen til at manipulere os vælgere i et endeløst, algoritmisk loop.

Politikere har på det seneste antaget kamæleonske former, hvor de mener nøjagtigt det samme som den befolkningsgruppe, de gerne vil have stemmer fra, og de bader sig i meningsmålinger og segmentanalyser fra morgen til aften. Facebook hjælper dem. Facebook har hylderne fulde med info om præcist udvalgte grupper; giv dem en database over medlemmer af dit parti, bare deres e-mail, og så finder de alle deres venner og finder ud af, hvad de mener, og sender det til dig i pæn, anonymiseret form.

"Hvis partierne først ved, hvad du går op i, kan de henvende sig direkte til dig som en ny ven, der siger: Jeg forstår dig. Stem på mig. Vi mener det samme. Det er Big Data. Big Data er angivelig fremtiden. Big Data er data om borgere, der samles sammen, uden man behøver at spørge først."

Hvis partierne først ved, hvad du går op i, kan de henvende sig direkte til dig som en ny ven, der siger: Jeg forstår dig. Stem på mig. Vi mener det samme.

Det er Big Data. Big Data er angivelig fremtiden. Big Data er data om borgere, der samles sammen, uden man behøver at spørge først.

Og når man samler data om os på den måde, så kaldes det at snage, og det var engang noget luskebukseri der, hvor jeg kommer fra ...men hey, du sagde selv ja til det på Facebook?

Data bliver samlet sammen, status for status, like for like, og med en medlemsdatabase kan Facebook lave et såkaldt 'Targeted Audience', et målgruppe-publikum, man kan lære at kende helt ned til skostørrelse og yndlingsmad, og siden Barack Obama begyndte med det og fulgte op med at stemme dørklokker hos svingdørsvælgerne, da han blev valgt sidste gang, ja, så har rigtig mange danske politikere haft store 6000-watt-julelys i øjnene og tænkt: Sådan en må vi også have!

Homoseksuelle svingdørsvælgere

'Targeted Audiences' tager udgangspunkt i kundedatabaser. Hvis du for eksempel er leder af Det Radikale Venstre og har alle medlemmernes mailadresser, ja, så kan Facebook bestilles til at gøre rigtig meget med den database.

Man kan finde folk med specielle sager, holdninger, brudt ned på område- og vejniveau og folk, der er aktive indenfor bestemte områder, har bestemte holdninger og sågar en bestemt seksualitet! Og se, der vågnede du, kære læser. Og den er god nok. Facebooks algoritmer kan for eksempel finde grupper af 'mænd, der interesserer sig for andre mænd' indenfor en bestemt gruppe.

Du får ikke navnene ud af Facebook - dem holder de for sig selv, men de vil gerne sælge annoncer til dig, der rammer helt præcist. Facebook kan så målrette partiets annoncer direkte til dig - din fortrængt homoseksuelle radikale svingdørsvælger - og det uden at fornærme eller direkte krænke nogen som helst: Data er jo 'anonymiserede,' og det er kun Facebook selv, der ved, hvem der er hvem, og det holder de jo for sig selv, siger de ...?

De ved det. Og det virker at vide noget. Det virker endda rigtig godt.

'Obama for America', som USA's præsidents 2012-kampagne hed, er Facebooks til dato største succeshistorie. Man nåede ud til 47 procent af alle vælgere i svingstaterne, og for hver dollar, der blev investeret i at få vælgere til at støtte kampagnen økonomisk, kom der 4,60 dollar tilbage. Hele 72,7 millioner amerikanere så noget fra Obamas kampagnehold på Facebook i løbet af valgkampen.

'Folk stoler ikke på valgkampagner. De stoler ikke engang på medierne. Men hvem stoler de så på? Deres venner!', udtalte Obamas digitale direktør Teddy Goff, da det hele var overstået.

Socialdemokraterne VAR allerede igang med at kopiere modellen året før. »Obamas kampagne viste, at det er muligt at engagere vælgerne, og det skal komme nedefra, ikke fra toppen. Det er det samme, vi nu gør,« sagde webredaktør hos Socialdemokraterne, Benjamin Rud Elberth, til jp.dk, da partiet lancerede en helt ny strategi og en ny politik på Facebook i 2011.

Det skal komme nedefra. Ikke fra toppen. Fremover skal vi omvendes gennem vores venner, hvis Facebook-tråde trækker annoncer målrettet til netop os hen foran os, tilsyneladende liked og elsket af venner og derfor o.k.?

Snyd og luskebukseri

Det er det så bare ikke altid. Dine venner ser ganske vist ting, DU tilsyneladende har liket, men du ser det ikke selv. Og bare du har været interesseret i et bestemt emne, så mener Facebook, du 'synes godt om' det. Hvis du er ven med en politiker, synes du også godt om partiet. Men det er kun dine venner, der ser det - ikke dig selv.

Det kaldes social-medie-marketing. Det er dyrt og smart. Men det er også noget meget mere banalt: Det er manipulation. Det er snyd og luskebukseri.

Noget, vore folkevalgte vel egentlig burde holde sig for gode til? Men det gør de ikke. I en 'collect it all'-tid anført af USA's nationale sikkerhedsagentur (NSA) er der ingen, der tør overlade noget til tilfældet. Sæt nu, nogen overhaler os indenom, mens vi taler med rigtige mennesker? Så hellere stirre stift ind i et regneark på en smartphone, mens politikerne øver sig i at være vore falske venner, der lader, som om de mener det samme som os, vælgerne, der sidder med ansigtet bag skærmen og klude om vor ånd.

Og i udkanten af et bristet synsfelt, på en skærm bag skærmen, løber luskebuksene rundt og synes alt for godt om ....

Af Anders Kjærulff, data-journalist og studievært på Radio 24/7's program 'Bugged'